

Lackner László

Köntörfalak

Dráma két felvonásban

SZEREPLŐK

MÁRIA	Negyvenöt éves, kimondottan szép, kislányosan fiatalos alakú, jól öltözködő, magára sokat adó intelligens nő,
ROLAND	Huszonhat éves, nagyon jóképű, jó alakú, választékosan öltöző, fiatalember,
KLÁRI	Mária lánya, tizennyolc éves, nem feltétlenül szép, de csinos, talpra esett tini, mai lezser öltözékben,
BARTA	Rendőrszázados, nyomozótiszt, Máriánál alacsonyabb, ötvenes, katonás férfi,
ANGÉLA	Huszonegynéhány éves, csinos, vonzó lány,
SZABÓNÉ	Hatvan feletti, jól öltözött, csinos idős hölgy,
ELEK	Átlagos egyetemista fiatalember, lezser öltözékkel,

I. FELVONÁS

1. jelenet

(Egy mai tágas, családi ház alsó szintje, nagy nappali, amerikai rendszerű konyhával, étkező asztallal, ülőgarnitúrával, szekrényssal és egy egész alakos tükörrel. A színpad bal oldalán elegáns lépcső vezet az emeleti lakrészbe, bejárati ajtó is balra. Jobb oldalon nyílik Mária hálószobája. A berendezés elegáns, igényes. Barokkos, loknis függönyök, csillár, festmények a falon, nagyképernyős televízió stb.)

MÁRIA	(Telefonál) Drágám, olyan egyedül vagyok. Amikor egy hónapja közölte, hogy elköltözik, azt hittem, hogy csak fenyeget, és látod, megtette, itt hagyott. (Csend) Először én is azt gondoltam, hogy van ez a fiú, talán megszedítette és azért... De váltig állítja, hogy nem.(Csend) Nem tudom hol vett ki lakást. Nem mond semmit, nyilván attól fél, hogy majd a nyakára járok? (Csend) Most mondd meg, itt ez a nagy lakás és egyedül bolyongok benne. Tudod, az bánt a legjobban, hogy éppen egy éve halt meg az apja, és mintha éppen erre időzítette volna. (Csend) Hát igen, van benne szegény volt férjemből egy nagy adag dac, szereti kínozni a másikat. (Csend) Még csak egy hét telt el, és beleőrülök az egyedüllétbe, éppen ezért meghirdettem az újságban, és a felső szintet kiadom. (Csend) Nem a pénz miatt, tudod nagyon jól, nem lennék ráutalva. Kell valaki, aki itt van néha körülöttem... (Megszólal az ajtócsengő) Jaj, várj valaki csenget. Biztos a postás. Majd hívlak. (Leteszi a telefonkagylót, és az ajtóhoz siet kinyitja). Jó napot, tessék.	ROLAND	(Belép egy jó megjelenésű, jóképű fiatalember, helyet foglal) Köszönöm.
		MÁRIA	Még csak holnap jelenik meg a hirdetésem. Honnét tudta, hogy...?
		ROLAND	Az utcában érdeklődtem, mert mindenképpen a környéken szeretnék albérletet találni, és ketten is javasolták, hogy esetleg próbáljam meg önnél... Jaj, be sem mutatkoztam. Sasvári Roland.
		MÁRIA	(A nő elgondolkodik) Roland? Milyen szép neve van. Nekem is volt egy Rolandom, de sajnos négy évesen elveszítettem.(Lehajtja a fejét, megtörli a szemét)
		ROLAND	Nagyon sajnálom.
		MÁRIA	Tragikus és szomorú ügy, a mai napig nem tudtam kiheverni... No, de ne beszéljünk róla. Egyedül van, fiatalember?
		ROLAND	Igen.
		MÁRIA	Tudja azért, mert családot, kisgyerekekkel már nem tudnék tolerálni.
		ROLAND	Ahogy mondani szokták, mint az ujjam.
		MÁRIA	Élt már párkapcsolatban?... Jaj, bocsánat azt hiszem tolakodó vagyok.
		ROLAND	Á, dehogy. Két évig volt egy élettársam, de néhány napja szakítottunk.
ROLAND	(Csak a hangja) Jó napot. Kérem, én úgy hallottam, hogy önöknél van kiadó lakrész.	MÁRIA	Ha vén, kíváncsi öregasszony lennék, most megkérdezném, hogy miért, de hát nem vagyok az.
MÁRIA	Igen. Jöjjön be, kérem. (Bejön, indul	ROLAND	Nem titok. Azt hiszem, alkalmatlan

	vagyok mindenféle társkapcsolati kötöttségre.	ROLAND	Szabó Mária? Mária, mint az édesanyám.
MÁRIA	Ez önámító magyarázkodás, azt hiszem az illető hölgyet nem szerette igazán.	MÁRIA	Nem mondja.
ROLAND	Lehet.	ROLAND	Így van. De sajnos öt egyik napról a másikra elveszítettem, még gyerekkoromban.
MÁRIA	Na, de térjünk a tárgyra. A felső szintet szeretném kiadni, egy hálószoba erkéllyel, fürdőszoba, kis teakonyha. Van még két hálószoba, de azokat lezárnám, egyikhez életem legszebb, de egyben legdrámaibb emlékei kötnek. Én itt az alsó kis szobában alszom.	MÁRIA	Jaj, de sajnálom.
ROLAND	Azt hiszem, ideális lenne.	ROLAND	Borzasztó érzés volt, máig kísért... Na, de ne idézgessek a nyomasztó múltat, kérem beszéljünk meg a részleteket.
MÁRIA	Kérem, fáradjon föl, nézzem körül. Ne haragudjon, nekem tegnap kificamodott a bokám, egyelőre nem lépcsőzhetek.	MÁRIA	Egyet értek. De, azért mindenek előtt szeretném jobban megismerni. Beszéljen még egy kicsit magáról.
ROLAND	Rendben. (Feláll, felmegy a lépcsőn az emeletre, és eltűnik).	ROLAND	Itt születtem, ebben a városban. A gyerekkori traumát már említettem, amiből az következett, hogy általános iskolában bukdácsoltam, de a középiskolát már kitűnő eredménnyel végeztem el, így aztán felvettek a műszaki egyetemre, építészmérnök vagyok. Tíz éve egy Ibl-díjas mester tervező irodájában dolgozom. Közintézményeket, polgármesteri hivatalokat és iskolákat terveztem.
MÁRIA	(Felugrik a telefonhoz siet és tárcsáz. Suttogva beszél) Haló, én vagyok. Képzeld megjött az első jelentkező. Nagyon szimpatikus, ha senki más nem nyitja rám az ajtót, akkor is megvan az ideális albérlő... Jaj, nem, fiatal, nagyon fiatal, a fiam lehetne. Na, majd hívlak. (Leteszi, visszasiet a kanapéhoz és leül)	MÁRIA	Bocsásson meg, ilyen egzisztenciával miért kénytelen albérletben lakni?
ROLAND	(Jön le a lépcsőn) Kedves Mária, részemről rendben. (Visszaül a fotelba)	ROLAND	Ugye arra gondolt, hogy miért nincs saját lakásom? Nincs. Fontosabb volt, hogy megismerjem a világot. Jó építész csak az lehet, aki saját szemével látja a nagy elődök munkáit. A görög, a római a reneszánsz korszakok legszebb fennmaradt alkotásait. Látnom kellett az athéni akropoliszt, a barcelonai Gaudi-templomot, a római Parthenont, és hát Firenzében háromszor is jártam, az a város tömény építészet, és megismerhetetlen.
MÁRIA	Honnét tudja nevemet? Be sem mutatkoztam.		
ROLAND	A szomszédban egy idős ember mondta, amikor érdeklődtem, hogy nézze meg a Marikánál.		
MÁRIA	Egyébként Kardosné Szabó Mária vagyok.		

MÁRIA	Akkor nyilván járt az Uffizi Képtárban is?	ROLAND	<i>(Felmegy a lépcsőn)</i>
		MÁRIA	<i>(Megvárja, amíg a férfi eltűnik) ...</i>
ROLAND	Igen. A festészet, szobrászat is mindig nagyon érdekelt.		Hogy mit szól majd hozzá? ...
			Ne haragudj, sértegetett, majd duzzogva, csapkodva ment el, nem fogok... Jó, igazad van az apja után a fele lakás az övé, de akkor sem fogok engedélyt kérni,...meg sem beszélte velem, hogy mit szólok hozzá, fogta magát és elköltözött, itt hagyott...
MÁRIA	Ugye milyen megható érzés Leonardo da Vinci Angyali üdvözlete előtt megállni és ráfedkezni a zseniális kompozícióra, a mesteri ecsetvonásokra.		Jó, persze, majd megmondom neki... És addig is hadd lássa, hogy nem vagyok senkire rászorulva...
ROLAND	Hát igen, az én házam, vagy lakásom ára patinás vizuális élményként beépült a szakmai tudatomba, és tessék elhinni nem bántam meg. A munkáim során gyakran merítettem ötletet ezekből a letisztult, zseniális architektúrákból.	ROLAND	<i>(Lejön az emeletről és tétován megáll)</i>
		MÁRIA	<i>(Meglátja Rolandot)</i> Na jól van Terikém, majd beszélünk. (Leteszik a kézi beszélőt) A barátnóm egyedül él, és állandóan hívogat. Néha már nagyon idegesítő.
MÁRIA	Na jól van, nézze, nagyon szimpatikus, művelt embernek ismertem meg, szívesen kiadom magának a felső szint egy részét. Úgy gondolom, jól kijövünk egymással.	ROLAND	Tetszett gondolkodni?
		MÁRIA	Már min is?
		ROLAND	A fizetségen.
ROLAND	Én is úgy vélem. Nos, akkor, mennyi lenne a havi díj?	MÁRIA	Á, persze. <i>(Elgondolkodik)</i> Mit szólna havi hatvanezerhez?
MÁRIA	Én nem is tudom. Még soha nem volt albérlőm. Még ki kell találnom.	ROLAND	Az elfogadható. <i>(Előveszi a pénztárcáját)</i> Oda is adnám. Így korrekt. <i>(Átadja a pénzt)</i>
ROLAND	<i>(Feláll)</i> Akkor hoznám a csomagjaimat. Rendben? És közben ki tetszik találni. <i>(Kimegy)</i>	MÁRIA	<i>(Elveszi a pénzt és beleteszi a szekrényen álló, kis porcelán bonbon tartóba)</i>
MÁRIA	<i>(Feláll, a telefonhoz siet és tárcsáz)</i> Na, Terikém. Megállapodtunk... Nagyon szimpatikus és művelt... Jó, jó vigyázok. Te mindig olyan aggályoskodó vagy... Inkább abban segíts, hogy mennyit kérjek tőle?... Hetvenet?... Az nem sok?... Jó, majd meglátom... Nem, a kislányomnak még nem mondtam...	ROLAND	Még egy dolgot nem tisztáztunk, hogy itt a nappaliban...
		MÁRIA	<i>(Közbe vág)</i> Mindent használhat. Ülőgarnitúrát, televíziót, az internet csatlakozást ott a kis asztal alatt találja. A hálómában van televízió a sorozataimat én ott nézem. <i>(Kis szünet)</i> Még egy fontos dolog. A házat lefekvés előtt beriasztom, ha korán el akar menni, vagy későn jön haza, kérem, ezt vegye figyelembe.
ROLAND	<i>(Bejön, két nagy bőrönddel a kezében megáll és néz Mária felé)</i> Akkor felmennék.		
MÁRIA	<i>(Oda néz és int, hogy menjen csak)</i>		

ROLAND	Ó, nagyszerű. Köszönöm... És szólíthatom Mária néninek.	ANGÉLA	Ne keresselek? Egyik napról a másikra közlöd, hogy albérletbe költözöl, hogy ott hagyod a gyönyörű lakásodat és engem is... És én még ne kérdezzek semmit.
MÁRIA	Csak így egyszerűen Máriának, kedves Roland. (Indul a hálósobája felé, majd megtorpan) Még valami, amiről nem esett szó. Természetesen, ha van állandó barátnője azt vendégül láthatja, de egy éjszakás, alkalmi nőcskét nem tudnék elviselni.	ROLAND	Azt kértem, hogy adj egy kis időt.
ROLAND	Megértettem és higgye el nem stílusom az ilyesmi.	ANGÉLA	Mire? Hogy elhagyj?
MÁRIA	<i>(Belép a hálósobájába, majd hamarosan ismét visszalép a nappaliba)</i> Egy félóra el kell szaladnom, itt hagyok magának egy kulcsosomót. A lakáshoz, és van rajta garázskulcs is, gondolom van autója, nyugodtan beállhat az enyém mellé.	ROLAND	Nem. Van egy ügy, ami csak rám tartozik. Ha megoldottam visszaköltözöm, és minden megy tovább, mint eddig.
ROLAND	Igen. Köszönöm. <i>(Átveszi a kulcsokat)</i>	ANGÉLA	Elhagytál, igaz? Összejöttél valakivel, és hozzá költöztél. Valld be, mert úgyis kiderül. (Elindul befelé) Itthon van? Szeretném látni, szeretném tudni, hogy mivel hülyített meg? Mitől jobb, mint én?
MÁRIA	<i>(Kabátot kap magára)</i> Legyen jó. (Elmegy)	ROLAND	Egy idős hölgy az albérlőm, az anyám lehetne, most éppen elment, de minden pillanatban itt lehet. Kérlek, menj el.
ROLAND	Kézcsókom. <i>(Körbesétál, megnézi az internet csatlakozót, megkeresi a televízió távirányítóját, bekapcsolja. TV-híradó megy. Leül és nézi a műsort).</i>	ANGÉLA	Úristen! Csak nem gerontofil lettél? Újabban az öreg nőkhöz vonzódasz?
TV-HÍRADÓ	...Budapest belvárosában egy magát jólszituált, művelt fiatalembernek kiadó férfi egy nyugdíjas idős hölgynek a bizalmába férkőzött, majd kirabolta. Eltűnt több nagy értékű arany ékszer, egy briliáns gyűrű és egy kis méretű Munkácsy-portré vázlat. A becsült kár mintegy húsz millió forint...	ROLAND	Csacsiságot beszélsz.
ANGÉLA	<i>(Belép)</i> Roland, megmagyaráznád végre, hogy mi ez az egész?	ANGÉLA	Miért nem adsz elfogadható magyarázatot erre a váratlan menekülésre?
ROLAND	<i>(Felugrik, kikapcsolja a televíziót)</i> Mit keresel itt? Megmondtam, hogy ne keress.	ROLAND	Mert egy szigorúan bensőséges magánügyről van szó, megmondtam, ha túl leszek rajta, mindent megbeszélünk.
		ANGÉLA	Nézd, ez az egész egy ügyetlen időhúzás. Mondanád meg, hogy már nem kellek neked, és kész.
		ROLAND	Utálom az erőszakosságot. Hányszor kértelek, hogy ne légy követelőző, makacs és érthetetlen?
		ANGÉLA	Kegyetlen és szívtelen vagy.

ROLAND	Nem vagyok az, de most menj el. Holnap este felmegyek hozzád és megbeszélünk dolgokat.		a hálósobája felé) Anya, itt vagy? <i>(Benyit, körbenéz, majd visszafordul és megáll az ajtóban)</i>
KLÁRI	<i>(Belép és megtorpan az ajtóban)</i> Maguk, kicsodák?	ROLAND	Mondtam, hogy elment, hamarosan visszajön.
ROLAND	A hölgy albérletet keres, de megmondtam neki, hogy már kiadták a lakrészt.	KLÁRI	Ki maga valójában?
KLÁRI	Mit adtak ki?	ROLAND	Ha nem lenne ilyen ellenséges, vigyázzba vágnám magam, és tisztességesen bemutatkoznék.
ROLAND	A lakrészt, ott fönt. <i>(Angélához fordul)</i> Hölgyem, sajnós elkésett, viszontlátásra.	KLÁRI	<i>(Az ajtóból elindul, és az ülőgarnitúrához megy, megáll Roland előtt)</i> Kardos Klára vagyok.
ANGÉLA	Szóval ő az?	ROLAND	<i>(Feláll, kezét nyújt)</i> Sasvári Roland.
KLÁRI	Avassanak be, hogy mi folyik itt? És hol van az anyám?		<i>(Kezet fognak, majd leülnek, egymással szemben)</i>
ROLAND	Az édesanyja elment, valami ügyet intézni.	ROLAND	Építész vagyok, tervező irodában dolgozom. Középületeket tervezek. Az én munkám többek között itt a közelben az új rendelőintézet.
KLÁRI	És maga, mit keres itt?		
ROLAND	Átmenetileg úgy alakult az életem, hogy szükségem van egy kényelmes albérletre.	KLÁRI	Az nem rossz. Néhány hibát azért tudnék mondani, de egész elmegy.
ANGÉLA	Na, nekem ebből elég <i>(Elrohan)</i>	ROLAND	Mire gondol?
KLÁRI	És ő kicsoda?	KLÁRI	A külső színezése, például. Hogy lehetett kéket és lilát egymás mellé tenni.
ROLAND	Albérletet keres, csak lekészt róla és most ideges.	ROLAND	A kivitelező szúrta el, én eredetileg világos és sötétkéket terveztem. A váróhelyiségek ablakai túl kicsik.
KLÁRI	Ugye, nem azt akarja beadni nekem, hogy az anyám kiadta magának a szobámat, amikor még rendesen el sem költöztem?	KLÁRI	
		ROLAND	Az önkormányzat energiatakarékossági kikötései nem tettek lehetővé nagyobb nyílászárókat. <i>(Elhallgat, majd folytatja)</i> Honnét ez a nagy szakértelem?
ROLAND	Hogy kinek a szobáját kaptam meg, azt nem tudom, de én ide már beköltöztem.		
KLÁRI	<i>(A nő gyanakodva néz a férfire)</i> Betörő ugye? A társa még idejében kereket oldott, maga miért nem húzott el? <i>(Újra férfire néz)</i> Megölte az anyámat? Hol az anyám? <i>(Rohan</i>	KLÁRI	A Műszaki Egyetem Építészmérnöki karának végzős hallgatója vagyok.
		ROLAND	Úgy könnyű.

KLÁRI És maga hol dolgozik?

ROLAND A Vajda Építésmérnöki Irodában.

KLÁRI Az király, az ország egyik legmenőbb tervező cége. És nincs lakása?

ROLAND Egyenlőre nincs.

.....

2. jelenet

(A helyszín az előbbi, Mária és Klári ülnek az ülőgarnitúrán, kávéznak)

MÁRIA Nagyon elszomorítottál, hogy olyan gyorsan elköltöztél.

KLÁRI Nézd anya. Amióta apa meghalt te teljesen rám telepedtél. Te akartad megmondani, hogy mikor fekédek le, mikor keljek fel, mikor tanuljak, mikor tévézzek. Állandóan megsértődtél, ha elmentem szórakozni, mintha a te felesküdtöd társad lennék. Független nő szeretnék lenni, önálló gondolatokkal, jó, vagy rossz döntésekkel.

MÁRIA Jó, lehet, hogy egy kicsit túlzásba vittem, de tudod, hogy az egész életem a családról, a gondoskodásról szólt. Apád el is várta, eddig te is szívesen vetted. Igazágtalan vagy. Nem vetted észre, hogy apád halála után mennyire magamra maradtam.

KLÁRI Igen, amíg rászorultam jól esett. De anya, felnőttem.

MÁRIA Sajnos.

KLÁRI Ugye nem azért adtad ki a felső szintet, hogy valakire ráerőltethesd a törődésedet. Vigyázz, mert elüldözöd.

MÁRIA Inkább arról mondd valamit milyen embernek látod? Beszélgettél vele.

KLÁRI Jó képű, intelligens, ráadásul építésmérnök, ami nálam plusz pontokat ér. De hát, mint embert alig ismerjük. Hol volt eddig, merre járt, kivel, kikkel élt? Azért csak légy óvatos.

MÁRIA Miért vagy ennyire bizalmatlan? Látszik rajta, hogy rendes ember.

KLÁRI A rossz, alattomos emberek is a jó arcukat mutatják, színészkednek. Nem tudom, az ösztönöm azt súgja, hogy valami nincs egészen rendben körülötte.

MÁRIA Ugyan már. Mire gondolsz?

KLÁRI Anya! Állítólag jó állása van, sikeres építész. Akkor hogy lehet az, hogy albérletben lakik?

MÁRIA Erre én is rákérdeztem. Azt válaszolta, utazgatott, a világot akarta megismerni. Felkereste a klasszikus építészeti valamennyi fontos színhelyét.

KLÁRI Hát, ez lehet kamu is.

MÁRIA Levizsgáztattam. Tényleg járt Rómában, Athénben, Firenzében. Hidd el, nagyon tájékozott ember. (Elhallgat, majd folytatja) Kislányom, ezt nagyon nem szeretem benned, hogy mindig mindenben ellentmondasz. Olyan vagy, mint szegény apád.

KLÁRI Igen, csak az a különbség, hogy neki soha nem mertél visszaszólni.

ROLAND (Belép) Kézcsókom Mária, jó napot Kláríka. (Indul fel a lépcsőn)

MÁRIA Későn jött.

ROLAND (Megáll a lépcső közepén) Vezetői megbeszélés volt, alaposan elhúzódtam.

MÁRIA Besokalltam a töltött káposztával, meghívhatom egy vacsorára?

ROLAND Imádom, de csak egy feltétellel fogadom el, ha kifizethetem. (Eltűnik az emeleten)

MÁRIA Rendben. (Utána kiabál) De az árat én szabom meg.

KLÁRI Látod. Ettől féltam, máris kezdod.

MÁRIA	Miről beszélsz? Egy vacsora nem a világ. Meg egyébként is legalább a fele a nyakamon maradna, és kidobhatnám. Neked is felajánlanám, de tudom, hogy utálod. (Ránéz a lányára). Miért nem szóltál neki, hogy akarsz tőle valamit?	ROLAND	Milyen témát választott?
KLÁRI	Már nem is tudom, hogy akarok-e.	KLÁRI	Ez komolyan érdekli magát?
ROLAND	<i>(Megjelenik a lépcső tetején)</i> Kedves Mária, tudna adni egy vasalót, kilencre el kell mennem egy programra, és a bőröndben gyűrött lett az ünnepi öltönyöm.	ROLAND	Közönyös, nemtörődöm embernek látszom?
MÁRIA	Roland, adja ide kivasalom.	KLÁRI	Nem.
ROLAND	Hozom. <i>(Eltűnik)</i>	ROLAND	Hát akkor?
KLÁRI	Kettő.	KLÁRI	Egy ezer fős termálfürdő alapszolgáltatásai, gyógy- és wellness kínálatának kiépítése.
MÁRIA	Mit mondasz, kislányom.	ROLAND	Gyönyörű téma, és nagyon aktuális.
KLÁRI	Másodszor nyomulsz. <i>(Az anyja szemébe néz)</i> Te anya, neked tetszik ez a fickó.	KLÁRI	Én utálok. A professzor erőltette rám.
MÁRIA	Őrületséget beszélsz. Húsz évvel fiatalabb taknyos kölyök.	ROLAND	Bizonyára van az öregnek ilyen tervezési feladata, és a részleteket kidolgoztatja magukkal.
KLÁRI	Az a jó.	KLÁRI	De valójában nem is ez a problémám.
MÁRIA	Melléd el tudnám képzelni.	ROLAND	Hanem?
ROLAND	<i>(Jön le a lépcsőn, egy öltönyt hoz a karján, odalép a kanapé mellé)</i> Tessék, itt van.	KLÁRI	Holnapután délelőtt be kell adnom egy házi szorgalmi feladatot, és azt sem tudom, hogy kezdjek hozzá.
MÁRIA	<i>(Feláll, átveszi a ruhát és elindul kifelé).</i> Addig szórakoztasd a mérnök urat kislányom, meg amúgy is akartál tőle valamit kérdezni. <i>(A konyhában a hűtőből kivesz egy nagy jénai tálat, és beteszi a mikrohullámú sütőbe. Kimegy)</i>	ROLAND	Mi a téma?
ROLAND	Állok rendelkezésére, parancsoljon.	KLÁRI	Reneszánsz építészeti stílusjegyek Firenze műemlékein.
KLÁRI	Anyám össze-vissza beszél. Nem akartam semmit.	ROLAND	Fantasztikus téma.
ROLAND	Akkor én kérdezek. Hol tart az államvizsga dolgozatával.	KLÁRI	Kinek?
KLÁRI	Sehogy. Tíz oldalig eljutottam, aztán blokk.	ROLAND	Mindenkinek, aki járt a legszebb reneszánsz városban.
		KLÁRI	Miért maga járt?
		ROLAND	Többször is.
		KLÁRI	Akkor ezt a feladatot magának adták fel.
		ROLAND	Mennyi a terjedelem?
		KLÁRI	4-5 flekk.

ROLAND	Rendben van.		régen volt kivasalva. <i>(Ráteríti a kanapé háttámlájára).</i>
KLÁRI	Úgy értsem, hogy segít?	ROLAND	Köszönöm.
ROLAND	Arra nincs idő. Összedobom magának.	KLÁRI	Na, én megyek.
KLÁRI	Maga egy sunyi alak. Tudja, hogy ezzel lekötelez.	MÁRIA	Maradj, keresek neked is valamit a hűtőben.
ROLAND	Miután érzem, hogy kezdettől nem vagyok magának szimpatikus, muszáj megragadnom az egyetlen lehetőséget.	KLÁRI	Jó lesz a káposzta.
KLÁRI	Maga visszaél egy szerencsétlen lány kiszolgáltatott helyzetével.	MÁRIA	De hisz nem szereted.
ROLAND	Ilyen a világ, nem? (Kivár, majd belenéz a lány szemébe) Tudja, hol van az irodánk?	KLÁRI	Nem szerettem, mert gyerekkoromban minden héten csináltál, és tukmáltad.
KLÁRI	Többször elmentem előtte.	MÁRIA	Apád imádkozta... Tessék üljünk le az asztalhoz, máris hozom az ételt. <i>(A konyhai részbe megy, kiveszi a jénait, és az asztalára helyezi)</i>
ROLAND	Holnap koradélutánra ki lesz nyomtatva az anyag, magának csak alá kell írni. Jöjjön be érte. <i>(Felemeli az ujját)</i> Legközelebb „csak” segítsek, ha időben szól.		<i>(Klári és Roland leülnek asztal két végéhez)</i>
KLÁRI	Köszönöm... És mit vár érte cserébe?		Tessék vegyen mindenki magának. <i>(Ő is leül középre)</i>
ROLAND	Semmit... Azaz csak egy apróságot, hogy ne nézzen olyan gyanakodva rám, és ne utáljon.		<i>(Először Klári vesz, aztán Roland, végül Mária. Csendben enni kezdenek)</i>
KLÁRI	Nem utálok... Csak én nehezen kötök ismeretséget, barátságot meg még nehezebben.		
ROLAND	Csalódott?		
KLÁRI	A barátnőmben és a barátomban, többszörösen is.		
ROLAND	No, hogyan?		
KLÁRI	Összejöttek a hátam mögött, és hónapokig becsaptak.		
ROLAND	Az komoly szivattyú.		
MÁRIA	<i>(Bejön, karján hozza az öltönyt)</i> Remélem meg lesz elégedve. Látszott rajta, hogy		

3. jelenet

(Mária ül a nappaliban a kanapén, Roland jön le a lépcsőn)

ROLAND Hajtós napom volt, be kellett fejezni egy iskola tetőszerkezetét.

MÁRIA Igazán szép munka magáé. Elképzeli, hogy egy iskolában milyenek és mekkorák legyenek a tantermek, megálmodja az aulát, a tornatermet. Ez egy kicsit olyan, mintha Isten lenne, a semmiből kell teremtenie valami szépet, valami egyedit, ugye?

ROLAND (Megáll egy festmény előtt) Ez Rippl-Rónai ugye? (Közelebb hajol) Reprodukció, vagy másolat?

MÁRIA A férjem mindig félt attól, hogy ellopják, ezért aláírta, hogy másolat.

	Az bizony egy eredeti Rippl-Rónai kép. Gyűjteményes kiállításokra kölcsön szoktuk adni a Szépművészeti Múzeumnak, sőt egyszer Németországba is.	MÁRIA	Nem, ő egyedül. Én később kerültem hozzá, titkárnőnek. Egy hónap sem telt el és egymásba szerettünk, így aztán összeházasodtunk. Én férjnél voltam, de szerencsésen megoldódott a helyzet.
ROLAND	<i>(Közelebb hajol)</i> Igazán gyönyörű.	ROLAND	Elvált?
MÁRIA	A férjemnek szenvedélye volt, hogy megszerezzen eredeti remekműveket. Ott jobbra, az pedig egy Egrý József kép, a Viharos Balaton.	MÁRIA	Beadtam a válókeresetet. A férjem halálos beteg volt, illett volna megvárni, amíg meghal, de Lajos nagyon türelmetlen volt...
ROLAND	<i>(Odasétál a képhez, jól szemügyre veszi)</i> Egrý technikája nekem túl impresszionista, de ez a kép szép és kifejező.	ROLAND	Azért halt meg a férje, mert ön elhagyta?
MÁRIA	Tudja a férjem érték alapon döntött, megvett olyan képet is, amely egyáltalán nem tetszett neki.	MÁRIA	Nem.
ROLAND	Azt hiszem igaza volt. Komoly vagyonok ezek.	ROLAND	Jaj, bocsásson meg, azt hiszem túlságosan belementem az intim szférájába. Ezek az információk nem tartoznak rám. Tudja, a kíváncsiskodó természet azért alakult ki bennem, mert gyerekkoromban nagyon szerettem hallgatni a felnőttek történeteit, aztán diákkoromban ez odáig fajult, hogy irogattam novellákat, meg egy félig kész regényt... Szóval van bennem némi irodalmi véna.
MÁRIA	Még élt a férjem, megkérdezett egy művészettörténészt, aki azt mondta, hogy a Rippl-Rónait minimum húsz millióért el lehetne adni aukción. Az Egrýért is adnának hat-hét milliót.	MÁRIA	Nekem ez a múltam, vállalom, és azt hiszem, nem kell szégyellnem.
ROLAND	<i>(Odasétál az üllőgarnitúrához és leül)</i> Az igen.	ROLAND	Mindenki magával számol el. <i>(Kis szünet után)</i> Aztán csak Klárka született, vagy...
MÁRIA	Bizony.	MÁRIA	A férjem nagyon szeretett volna még egy gyereket, egy fiút, de én irtóztam tőle. Említettem már korábban önnek, hogy az előző házasságomban született egy fiú, de... elvesztettem. Félttem, hogy megismétlődik a tragédia.
ROLAND	Mária, a férje mivel foglalkozott?	ROLAND	Az a fiú meghalt?
MÁRIA	Vállalkozó volt. Családi és társasházakat épített, és eladta őket. Ezt a házat is ő hozta össze, csak annyira megtetszett mindnyájunknak, hogy megtartottuk. Így aztán eladtuk a régit.	MÁRIA	Ne haragudjon, de erről nem tudok beszélni. <i>(Sírni kezd)</i>
ROLAND	Építész mérnök volt?	ROLAND	Bocsásson meg, már megint illetlen voltam, átléptem egy bizonyos határt.
MÁRIA	Nem. Csak technikumot végzett, de szerzett hozzá kivitelezői gyakorlatot, és jó érzékkel összerakott egy eredményesen működő vállalkozást.	MÁRIA	<i>(Törölgeti a szemét, majd mély levegőt)</i>
ROLAND	Közösen hozták létre a céget?		

	vesz) Hagyjuk az én múltamat. Beszéljen inkább magáról.		trauma volt megbékélni azzal, hogy nincsenek többé... És ez a mai napig is kísért.
ROLAND	Engedjen meg még egy gondolatot. Ugye maga nagyon hatott a férfiakra?	MÁRIA	Tartja a kapcsolatot a nevelőszüleivel?
MÁRIA	Hát...	ROLAND	Igen. Szüleimnek tekintem őket, és ők is saját gyerekükként kezelnek. Anyám középiskolai tanár, apám építésmérnök, és talán ezért mentem én is műegyetemre.
ROLAND	Amikor beléptem ide és megláttam egy nagyon szép, fiatalos asszonyt állt előttem, aki nem látszott harmincöt évesnél többnek. Azt mondtam magamnak, vigyázz Roland ez a nő, potenciális veszélyforrás, még beleszeretsz. Ki sem másztál az előző kapcsolatodból, és máris itt leszelkedik rád a következő bonyodalom.	MÁRIA	Volt mostohatestvére?
MÁRIA	Jó, tudom, most maga egy kicsit udvariaskodik velem. Intelligens nevelést kapott, tudja, hogy kell úriember módján örömet szerezni idősebb nőknek.	ROLAND	Szüleimnek nem lehetett gyerekük. Egyedül engem fogadtak örökbe. Egyke voltam, ami egyrészt jó volt, mert minden szeretetet felém irányult, másrészt rossz volt, mert nem tanultam meg, hogy a dolgokban mindenütt osztozni kell. Ez az előélet sajnos a párkapcsolatomban is visszaütött, önző voltam, nehezen tudtam megszokni, hogy nem egyedül döntök.
ROLAND	Nem. Dehogy. Őszintén beszélek. Higgye el, én teljesen megdöbbentem, amikor a lánya megjelent, nem tudtam elhinni, hogy maga az édesanyja.	KLÁRI	<i>(Bejön)</i> Heló. (Megáll, meglátja Máriát és Rolandot a kanapén beszélgetni) Jaj, nem zavarok?
MÁRIA	Na jó, egy kicsit hiszek önnek.	MÁRIA	Csacsiságot beszélsz. A mérnök úr most jött meg egy kicsit elbeszélgettünk. Na, de megyek, mert ki kell szednem a mosógépet. <i>(Feláll és indul kifelé)</i> Mi újság kislányom az egyetemem? (Meg sem várja a választ, kimegy)
ROLAND	Nem gondolt arra, hogy egy ilyen suta pótcselekvés helyett, mint ez az albérleti helyzet, egy magához illő társat keressen?		
MÁRIA	De. Igen. Titokban. A férjem egy éve halt meg, betartottam a tisztességesen elvárható időt, de lépni már nem volt merszem. Húsz évig egy férfi volt az életemben, félttem, hogy csalódás ér, félttem, hogy kinevetnek... Jaj, inkább beszéljen egy kicsit magáról.	KLÁRI	<i>(Odasiet a kanapéhoz és Rolanddal szemben leül)</i> Ő kérdezte, de magának válaszolok. Reggel beadtam, délben volt órája a profnak és nekem szegezte a kérdést: Ezt maga írta? Én hát, hazudtam, de éreztem, hogy kicsit kozmetikáznom kell, ezért hozzátettem, hogy a bátyám segített, ő építész. Azért, mert ez túlságosan érett munka, mondta, de értékelte, hogy őszinte voltam, megenyhült és annyit morgott még felém, hogy jó lesz, ha jövőben is együtt oldják meg a feladatokat. Szóval maga a bátyám. No, mit szól?
ROLAND	Hát, az én sorsom sem egy fáklyás menet. Hat éves voltam, amikor a szüleim eltűntek az életemből, azt mondták meghaltak, majd nagyon kedves, aranyos emberek örökbe fogadtak, Gödöllőre kerültem. Nagyon szerettem az édes szüleimet, óriási		

ROLAND	Üsse kő, vállalom. Bár egy kicsit szebb hugicát képzeltem el magamnak, de ez van.		közlöm a fizetséget, amikor már tudom, hogy hányszor dolgoztatják át újra, meg újra a kész, vagy félig kész terveket.
KLÁRI	Vegyem sértésnek, vagy illetlen iróniának?	KLÁRI	Jó, anya majd kifizeti. <i>(Ráfeledkezik a férfire)</i> Roland, azért maga tényleg nagyon jó lehet a szakmában, ez a bogaras prof nagyon ritkán ad jelest. Tudja mi a dumája? Jelesre csak a Gaudi, meg a Hundertwasser tudja az építészetet, négyesre ő...
ROLAND	Jól van, úgyis tudja, hogy szép, most mit ragozza a témát.		
KLÁRI	Hát, most nagyon feltettük a szintet a profnál, ezek után az államvizsga dolgozatomnál is segítenie kell, hogy ne égjek le. Mennyiért vállalja a nem hivatalos külső konzulensi szerepet?	ROLAND	<i>(Közbe vág, öreges tanár hangon)</i> ... közepesre a tanársegédek, a legkiválóbb hallgatók is csak elégségesre. Tehát, aki nálam nem bukik meg, az jó tanuló.
ROLAND	Ki a belső konzulense?	KLÁRI	Nem mondtam újat.
KLÁRI	Egy ugri-bugri tanársegéd. Régóta kerülget a kis gátlásos mama kedvence. Jaj, ha látná, nagy sötétkeretes szemüveg, mint a nagypapáknak, múlt század eleji módon rövidre vágott, gondosan félrefésült haj, és a naponta fényesre pucolt, gumitalpú cipő.	ROLAND	Ezek nem eredeti aforizmák, az elődeiktől lopták, és úgy adják elő, mint saját agymutatványt.
ROLAND	De Klárrika, a kis okos tojás először docens, aztán professzor, majd egyetemi tanár úr lesz. Fantasztikus egzisztenciális potenciál, maga pedig szép, de mutatósan elhízott professzornéként vonulhatna mellette, templomba, fogadásokra, kitüntetési ünnepségekre.	KLÁRI	<i>(Hallgat, néz a férfire, majd megszólal)</i> Roland, ki volt az a nő, akivel az ajtóban vitakozott, amikor először összefutottunk?
KLÁRI	Sekélyes duma. Én az érett, határozott fickókat kedvelem, akikért harcolni kell, punk-tum. <i>(Hangot vált)</i> Arra válaszoljon inkább, hogy vállalja-e a külső segítő szerepét?	ROLAND	Senki.
ROLAND	Az attól függ. Ha nekem kell megírnom az egészet, akkor egymillió forint. Ha csak a vázlatot, és ellenőrzöm a kidolgozást akkor kétszázezer, ha futó konzultációkkal megelégszik... Hát, abban majd megegyezünk.	KLÁRI	Rossz válasz. Mondja azt, hogy semmi közöm hozzá.
KLÁRI	Ez az utóbbi, de mondjon konkrét árat.	ROLAND	Semmi közöm hozzá.
ROLAND	Az igazán igényes munkáknál is utólag	KLÁRI	Na, na. Amikor beléptem, maga úgy próbálta nekem bemutatni, mintha albérletet kereső érdeklődő lenne, holott amikor a bejárati ajtóhoz értem, maguk magántermészetű témában, felemelt hangon vitakoztak... Jó, jó igaza van, semmi közöm hozzá.
		ROLAND	Ez látja így van... De nincs mit mellébeszélni, a volt barátnőm. Szakítottunk, kilesett és utánam jött. Tett még egy próbát.
		KLÁRI	Előle menekült ide hozzánk?
		ROLAND	Ezt így nem mondanám, de való igaz, hogy most már végképp le akartam

	zárni a kapcsolatot, és az látszott jó megoldásnak, ha fizikailag is kilépek az életéből.	MÁRIA	A lányomnak úgysem jut eszébe. Köszönöm. (<i>Elveszi és a dohányzó asztalon üresen álló vázába helyezi</i>) Foglaljon helyet (<i>Ő is leül</i>)
MÁRIA	(<i>Csinosan átöltözve, kisminkelve megjelenik a konyha részben, elővesz edényeket a hűtőből és felteszi a gáztűzhelyre</i>). Tíz perc múlva vacsora.	BARTA	Köszönöm. (<i>Leül</i>) Hogy van kedves Mária? Ma éppen két hónapja, hogy elküldött.
ROLAND	De hát megbeszéltük, hogy én ellátom magam és nem kell...	MÁRIA	Nem elküldtem, kedves Barta úr, csak én nem láttam értelmét, a további találkozásoknak.
KLÁRI	Hagyja. Törődjön bele, ez az élete. Meg is halna, ha nem gondoskodhatna másokról.	BARTA	Azt beszélik, hogy albérlője van. Igaz?
MÁRIA	Mikor van a születésnapja, Roland?	MÁRIA	Milyen gyorsan terjednek a hírek. Igaz.
ROLAND	Egy hónap múlva, 10-én.	BARTA	És ki az illető? Egyetemista lány?
MÁRIA	Hányadik?	MÁRIA	Nem. Építésmérnök. Egy szimpatikus fiatalember.
ROLAND	A huszonhatodik.	BARTA	Ha előbb szól, leinformáltam volna diszkrétén.
KLÁRI	(<i>Anyjára feledkezik</i>) Anya, de kiöltöztél. Mit ünneplünk?	MÁRIA	Jaj, százados úr, nem akartam felhajtást.
MÁRIA	Azt a szerencsétlen kacsát, amit délután megsütöttem, és most felfaljuk.	BARTA	Azt nem, de jobb az óvatosság.
KLÁRI	Akkor most én is öltözzem át?	MÁRIA	És mi újság a rendőrségen?
MÁRIA	Te tudod.	BARTA	Semmi érdekes. Zsebesek, pitiáner betörők és prostituáltak színesítik az életünket. Seholy egy jó kis rablás, vagy izgalmas gyilkosság. (Kis csend) Nem gondolta meg magát, kedves Marika?

4. jelenet

(*Mária a konyhai részen tevékenykedik, főz, mosogat*)

BARTA	(<i>Benyit, kezében egy nagy csokor vegyes virággal megáll az ajtó előtt</i>) Kezét csókolom Marika. Megbeszéltük, hogy nem folytatjuk, de bocsásson meg látni akartam.	MÁRIA	Nem Barta úr. Jó nekem így. Van ez a fiatalember, meg a lányom is újabban gyakrabban itt van. Egy kicsit népesebb lett a ház.
MÁRIA	(<i>Előre jön, Barta elé</i>) Jaj, Barta úr, nem számítottam magára, de jöjjön beljebb. (<i>Megáll a fotel mellett</i>)	BARTA	Aztán nehogy beleszerelmesedjen ebbe a fiatalemberbe. Azt beszélik jó képű.
BARTA	(<i>Az ülgarnitúrához jön</i>) Tudom, hogy ma van a születésnapja, engedje meg, hogy sok boldogságot kívánjak. (<i>Átnyújtja a csokrot</i>)	MÁRIA	Ugyan, mit gondol. A fiam lehetne.
		BARTA	Ó, az manapság már nem tabu.
		MÁRIA	Maga most úgy tesz, mintha féltékeny lenne.

BARTA	Az is vagyok. Kedves Marika, nem tudom kiverni a fejemből.	MÁRIA	Az nem, de ahogy magát ismerem, biztatásnak venné, és egyre erőszakosabban bombázza engem újabb, és újabb programokkal. Kérem, maradjunk jó barátok.
MÁRIA	De hiszen nem volt semmi közöttünk. Én magát soha nem bíztattam.	BARTA	<i>(Hirtelen felugrik)</i> Hát jó. Látom maga hajthatatlan, és én nem csinálhatok magamból még nagyobb bohócot. Kedves Mária, azt kívánom legyen boldog. Minden jót. (Katonásan kihúzza magát, biccent a fejével és kimegy)
BARTA	Hát, éppen ez az. Maga az egyszerű együttlétet is emlékezetessé tudja tenni. Annyira boldog voltam, amikor elfogadta a meghívásomat, és a színházban megnéztük a Gyertyák csonkig égtek című drámát. Csodálatos volt, ahogy két estén át megvitattuk a látottakat. Ön mélylélektani, míg én kriminalisztika megközelítésben fejthettem ki meglátásaimat. Ez meggyőzött engem, hogy egyenrangú, kiegészítő társai lehetnének egymásnak.	MÁRIA	<i>(Feláll és a konyha-részbe megy, ott tesz-vesz)</i>
MÁRIA	Nekem is élmény volt az az este.	KLÁRI	<i>(Belép)</i> Szia anya. Mi történt, Barta bácsi dülva-fúlva húzott el mellettem, majdnem fellökött. Megbántottad? (Besétál a nappali közepéig)
BARTA	Megértem önt, hogy nem akar velem élni, de ezeket a szellemi élményeket szeretném újra, meg újra átélni. Jöjjön el velem szombaton egy ígéretes színházi előadásra. Nézzük meg a legjobb Dürrenmatt drámát, Az öreg hölgy látogatását. Filmen láttam, de egy eleven színházi prezentáció százszor lenyűgözőbb lehet. Az öreg hölgyet a legkedvesebb színésznőm játssza.	MÁRIA	Senkit nem bántottam meg. Csak közöltem vele, most már harmadszor, hogy nem akarok vele élni.
MÁRIA	Ez a cím célzás akart lenni? Rá akart döbbsenteni arra, hogy nézzek a tükörbe, és lássam be, hogy nőként már igazából nincs nagy jövőm?	KLÁRI	Nem értelek. Tudod, hogy apát nagyon szerettem, mégis azt mondom, hogy jogod van új életet kezdeni. A kisöreg nagyon szimpi, művelt, és hozzád való, igazán megpróbálhatnád vele az életet.
BARTA	Tudnia kell, hogy eszembe sem jutott ilyesmi célozgatás. Maga gyönyörű, nagyon fiatalos, és újabban különösen kinyílt. Úgy látom, hogy a korábbi önbizalomhiány és pesszimizmus hála istennek a múlté. Amióta utoljára láttam, tíz évet fiatalodott.	MÁRIA	Egyenlőre nem tudom elképzelni, hogy egy idegen férfi mellé befeküdjek az ágyba. (Kis szünet) Egyébként is öreg hozzám.
MÁRIA	Barta úr, maga nagyon szimpatikus, nagyon kedves, de én nem szeretném elkötelezni magam, és nem akarom feladni a függetlenségemet.	KLÁRI	Öreg? <i>(A konyhai részbe sétál)</i> Csak tíz évvel idősebb nálad. A ti korosztályotokban ez normális különbség.
BARTA	Egy színházi előadás még nem jelenti a személyiség feladását.	MÁRIA	Én nem így gondolom. Nézz rá, ősz a haja, táskás a szeme alja és vannak öreges gesztusai... És rögeszmés.
		KLÁRI	Anya! Őszül a haja? Ha nem festened, te is úgy néznél ki, mint a télapó. A szemed alatt neked is gyűlnek a ráncok, és nézd meg magad profilból, a tokád kezd megereszkedni.

MÁRIA	Köszönöm szépen ezeket a kedves, lelkesítő szavakat. Nagyon jól esik.	ELEK	(<i>Belép</i>) Szia, Klarissz.
ROLAND	(<i>Belép, kezében táska</i>) Kéz csókom, jó napot Klárika. (<i>A hölgyek visszaköszönnek</i>) (<i>Előre jön</i>) Kedves Mária. Az irodában bolondok háza van, képtelen vagyok koncentrálni. Van egy határidős munkám, megengedi, hogy itthon dolgozzak?	KLÁRI	(<i>Felugrik</i>) Mit keresel itt?
MÁRIA	Természetesen.	ELEK	(<i>Előre jön</i>) Mit keresek? Talán kit keresek? Rávettél, hogy vegyek ki egy albérleti szobát, összeköltözünk, néhány napig örülsz, aztán egyre többet vagyok egyedül, és most már csak aludni jársz haza. Mit akarsz?
ROLAND	Kinyitnám az étkezőasztalt, ott elférnék. Csak két napról van szó.	KLÁRI	Nézd, rájöttem, hogy anyámat nem hagyhatom teljesen magára.
MÁRIA	Dolgozzon csak mérnök úr. (Belenéz a konyhabútor tükrös ajtajába, kézzel igazgatja a haját, majd kirohan)	ELEK	Ha ilyen sokat vele akarsz lenni, minek kötöttél el?
ROLAND	Klárika, mit jelent ez a nagy csokor virág?	KLÁRI	Ki kellett törnöm az állandó, erőszakos törődéséből. Sikerült, most már másképp viszonyul hozzám.
KLÁRI	Anyu egy régebbi lovagja járt itt, nyilván ő hozta.	ELEK	Visszamonddjam az albérletet?
ROLAND	Lehet, hogy születésnapja van?	KLÁRI	Azt csinálsz, amit akarsz.
KLÁRI	Várjon csak! (<i>Elgondolkodik, majd oda ugrik a fotelhoz, egy táskából kiemeli egy igazolványt, megnézi</i>) Igen, ma lett negyvenhat éves.	ELEK	Jó vicc. Most mondd meg mit tegyek? Ott van a jó kis szobám. Azt mondtad hozzánk nem költözzöl. Jó, megértettem, anyám nem könnyű eset, nem akartál csöbörből vödörbe kerülni... És most mi van, egy lepusztult albérletben kerülgetek idegeneket, sorba állok a fürdő, a WC előtt, és gyakorlatilag nyomorgok egyedül.
ROLAND	Gyorsan elszaladok virágboltba, hozok két csokrot és megköszöntjük. Oké? (<i>Indul kifelé</i>)	KLÁRI	Nézd, anyámnak születésnapja van, ma itthon alszom. Holnap átmegyek, és mindent megbeszélünk.
KLÁRI	(<i>Odalép férfihoz a szemébe néz</i>) Maga miért ilyen kurva rendes?	ELEK	Értsd meg, le kell tisztázni a helyzetünket. Jó, akkor várlak (<i>Indul kifelé, meglátja a festményeket, megtorpan</i>) Na, ezek azok, aminek látszanak?
ROLAND	Én természetesen igyekszem viselkedni, és hogy ez rendesség lenne, azt nem tudom. (<i>Egy pillanatra a lány szemébe néz, majd elindul kifelé</i>) Sietek (<i>Kimegy</i>)	KLÁRI	Igen, a tájkép Pál László, mellette egy Egry-kép és egy Rippl-Rónai.
KLÁRI	(<i>Visszateszi az igazolványt és az eredeti helyére helyezi vissza a táskát, majd leül, felemel egy színes magazint és olvas</i>)	ELEK	(Közelebb lép a tájképhez) Ne etess, ez másolat.

KLÁRI Az kamu szöveg, apám írta rá. Hidd el, ezek eredetiek.

ELEK *(Ránéz a lányra)* Anyám, te gazdag csaj vagy. Ezt soha nem említetted.

KLÁRI Ez így túlzás, van néhány jobb képünk.

ROLAND *(Belép, kezében két csokor virággal)* Na, itt is vagyok. *(Siet a dohányzó asztalhoz, leteszi a csokrokat)*

ELEK Ez meg kicsoda?

KLÁRI Az albérlő.

ELEK Az albérlő! Ahá. *(Indul az ajtó felé)* Szóval albérlőtök is van, meg képeitek, ja. *(Kimegy)*

MÁRIA *(Belép)* Az előbb idegen hangokat hallottam. Járt itt valaki?

KLÁRI Senki. Egy évfolyamtársam volt, de már elment.

ROLAND *(Felveszi a nagyobbik csokrot, és odasúg Klárinak)* Gyerünk, hozza a csokrát.

KLÁRI *(Felveszi a virágot és megy Roland után)*

ROLAN *(Megáll a háttal álló Mária mögött)* Kedves Mária. Isten éltesse harmincötödik születésnapján.

MÁRIA Jaj, de kedves. Köszönöm. *(Átveszi a virágcsokrot, majd odahajol és megcsókolja Rolandot, aki átöleli, majd fél karral ő is megöleli a férfit).* Csak a harmincadik.

KLÁRI *(Odacsoszog)* Anya. Nagyon sok boldogságot kívánok. *(Megölelik, és arcon csókolják egymást)*

MÁRIA *(A két ember között áll, hol egyikre, hol másikra pillant)* Vallja be Roland ez a maga ötlete volt, mert az én kislányom azt sem tudja, mikor van születésnapom.

ROLAND Most egy kicsit igazságtalan, kedves Mária. Együtt gondoltuk ki.

MÁRIA Nagyon köszönöm, hogy így megleptetek, most pedig születésnap vacsora következik. Sült liba Szabó Mária módra... Bár megmondom őszintén attól tartottam, hogy senki sem köszönt meg, és idegeneket kell majd behívnom az utcáról.

5. jelenet

(Az előző színpadkép, de két festmény hiányzik a falról, a helyükön világos foltok látszanak)

MÁRIA *(Álmosan kitámolyog a hálószobából, feltesz egy kávéfőzőt a tűzhelyre, majd a telefonhoz megy)* Halló, Terikém. Régen beszélünk... Nem hanyagolok el, csak annyi minden történt körülöttem... Jaj, köszönöm szépen. Képzeld a lányom sem felejtette el, és az albérlő is megköszöntött... Jó, kaptak cserébe egy főúri vacsorát, egy spékelt libasültet párolt káposztával... Roland azt mondta, hogy ilyen finomat még életében nem evett... Hát, az albérlő a Roland, ja, eddig nem mondtam a nevét?... Dehogy tegeződünk össze... Megdicsért, azt mondta, hogy harmincöt éves vagyok... Ne légy te is izléstelen, hisz a fiam lehetne... Kicsoda, hát a Barta százados, ő is ezzel jött, miután megmondtam neki, hogy nem akarok vele élni... Na jól van beszéljünk másról, olyan nagy öröm, hogy végre a Klári újra itthon aludt, remélem hamarosan visszaköltözik... *(Oldalra néz és ekkor veszi észre, hogy két kép hiányzik)* Uram isten, két képet elloptak az éjjel. Bocsi, de elköszönök. *(Kinyomja az előbbi vonalat, majd a lépcső aljához siet és felkiabál)* Klári, gyere gyorsan, nagy baj történt. Hallod?

KLÁRI *(Álmosan, csapzottan megjelenik a lépcső tetején)* Mi van? Miért csapsz ekkora lármát?

MÁRIA *(Sírás kerülgeti, remeg)* Ellopták a Pál László képet és az Egryt. Úristen, elfelejtettem a riasztót bekapcsolni. *(Körbemeleg a nappaliban és megáll az ablak előtt)* Itt jöttek be.

KLÁRI	<i>(Elindul lefelé a lépcsőn)</i>		<i>nyakláncot, bezárja, ráhajtja a szekrényajtót). Jaj, majdnem elállt a szívverésem. (Mint aki elfáradt, lerogy a fotelba)</i>
MÁRIA	Hívom a rendőrséget. <i>(A telefonhoz megy és tárcsáz)</i> Haló, kérem egy betöréses rablást szeretnék bejelenteni. Pesterzsébet, Ady utca 58. Kardos Lajosné. Kérem, siessenek. <i>(Leteszi kézi beszélőt).</i>	KLÁRI	Látod milyen könnyelmű vagy? Tárva nyitva hagyod az ékszer kazettát, és hogy biztos legyen még a kulcsot is rajta hagyod.
KLÁRI	<i>(Az ablakhoz megy és megvizsgálja)</i>	MÁRIA	A riasztó kényelmessé tett.
MÁRIA	Ne nyúlj semmihez.	KLÁRI	De azt sem kapcsoltd be. <i>(Kis szünet)</i> Már rég megakartam kérdezni, hogy a nyakláncban mi a fontosabb, hogy apától kaptad, vagy mert nagyon értékes.
KLÁRI	<i>(Visszasétál az ülőgarnitúrához)</i> Körülnéztél, más nem hiányzik?	MÁRIA	Milyen alattomos kérdés ez?
MÁRIA	Jaj, az ékszereim. <i>(Rohan a szekrényisorhoz, kinyit egy ajtót, mögötte nyitott ajtós kazetta, a kulcs benne van.)</i> Úristen, nyitva van.	KLÁRI	Ne térj ki a válasz elől.
KLÁRI	<i>(Odalép)</i> Nem lehet, hogy te hagytad nyitva?	MÁRIA	Én apádat szerettem.
MÁRIA	A nyakláncom, amit apádtól kaptam, amikor megszületté.	KLÁRI	Nagyon sok apró jelből arra lehetett következtetni, hogy ez nem igaz. Amikor meghalt, mintha nagyon megkönnyebbültél volna.
KLÁRI	Nincs meg a nyaklánc?	MÁRIA	Ez nem igaz.
MÁRIA	Nincs.	KLÁRI	A temetésen nem tudtál sírni, csak törölgetted a szemed.
KLÁRI	Más nem hiányzik?	MÁRIA	<i>(Kifakad, kiabál)</i> Na, ebből elég. Mit tudsz te a mi életünköböl? Hogy mit kellett nekem kiállni mellette az utolsó öt évben. Évente új szeretője volt, egyetlen névnapomon, születésnapomon nem köszöntött meg. Egy kedves szava nem volt hozzám. Úgy éltünk egymás mellett, mint egy háziúr és a cselédje, mert azt nem mondhatod, hogy nem gondoskodtam róla.
MÁRIA	<i>(Benyúl, átnézi a többi ékszer)</i> Eljegyzési gyémántgyűrű, és fülbevalók, fonott arany karkötő, zafírgyűrű, rubint gyűrű és fülbevalók, borostyán együttes. Úgy tűnik, nem.	KLÁRI	Amikor összekerültetek, szeretted?
KLÁRI	Mikor volt rajtad legutóbb?	MÁRIA	Micsoda kérdés? Az ember ahhoz megy feleségül, akit szeret.
MÁRIA	Amikor Bartával színházba mentünk.	KLÁRI	Anyá, tudom, hogy nem szeretted.
KLÁRI	Nem lehet, hogy te hagytad rajta a kulcsot és nem tetted vissza a nyakláncot.		
MÁRIA	<i>(Berohan a hálószobájába, kis szünet után visszatér, kezében kis ékszerdobozzal)</i> Megvan. Betettem az éjjeliszekrény fiókjába. <i>(Odalép a kazettához, beteszi a</i>		

MÁRIA	Mit tudsz te? Mit éltél át eddig ebből a kegyetlen, rideg életből.	KLÁRI	Akkor néztem ki az utcára, amikor beszállt a kocsijába csak a tervrajzos mappa volt a kezében... De ugye nem gondolod?
KLÁRI	Képzeld el, milyen pocsék érzés azt megtudni, hogy az anyám nem szeretette az apámat, amikor megfogantam?	MÁRIA	Én már semmit sem gondolok... Éjjel bepakolhatta az autójába.
MÁRIA	Honnét veszed?	KLÁRI	Te feltételezed, hogy ő tette?
KLÁRI	Egyik este jöttem haza, ő itt ült a fotelban, előtte egy üveg bor, azt iszogatta. Láttam, hogy maga alatt van. Leültem mellé, rám nézett és azt kérdezte, ugye te szeretsz. Igen, válaszoltam. Könnyes lett a szeme. Mert anyád soha nem szeretett. Abban bíztam, hogy közben majd belém szeret, de egyre távolabb került tőlem...	MÁRIA	Amikor először meglátta őket nagyon érdeklődő volt. Én hülye, pedig elárultam, hogy mind a három kép eredeti... De igazad van, én sem hiszem, hogy ő tette, csak az ember kétségbeesésében...
MÁRIA	Elég, nem akarom ezt hallgatni.	KLÁRI	Azt gondold át inkább, hogy az ablakot nyitva hagytad-e? Mert befestítés nyomai nem látszanak a kereten.
KLÁRI	Aztán folytatta: Most már tudom, hogy nem én kellettem neki, hanem a jólét.	MÁRIA	Miért nyitottam volna ki az ablakot. Tudod milyen fagyos vagyok.
MÁRIA	<i>(Felugrik, és idegesen járkálni kezd)</i> Hazugság, szemem szedett hazugság. Apád soha nem ült le veled beszélgetni. Csak kitaláltad, hogy belém rúghass.	KLÁRI	Na, jól van. Nézzünk körül, hogy más nem hiányzik-e? <i>(A két nő körbejárja a nappalit és kinyitogat szekrényajtókat, komód fiókokat)</i> <i>(Csengetnek)</i>
KLÁRI	Ez igaz. Nagyon lekötötte a munkája, de néha nekem kiöntötte a szívét.	MÁRIA	<i>(A bejárati ajtóhoz siet)</i> Jó reggelt százados úr. Kijöhettek volna gyorsabban is.
MÁRIA	Nem igaz, hogy soha nem szerettem.	BARTA	Ahogy tudtam, jöttem, kedves Mária.
KLÁRI	De anya, te magad is beismerted a temetés után néhány nappal, amikor Terus nénivel beszélte telefonon.	MÁRIA	Hogy-hogy magát küldték?
MÁRIA	Mit ismertem be?	BARTA	Az osztályvezető tudja, hogy ismerjük egymást, és ilyen esetekben a személyes ismeretség segíthet a körülmények gyors feltárásában.
KLÁRI	Szó szerint azt mondtad: Felnéztem rá, mert ügyes üzletember volt, de megszeretni soha nem tudtam.	MÁRIA	<i>(Bejönnek a nappaliba)</i>
MÁRIA	<i>(Kis szünet után)</i> Roland elment dolgozni?	MÁRIA	Éjszaka elvitték ezt a két képet. (Mutat a falra) Más nem hiányzik. Az ablakon jöttek be, a riasztó nem volt bekapcsolva.
KLÁRI	Úgy hét óra körül.		
MÁRIA	Nem láttad mit vitt magával?		

BARTA	Pál László és Egry József képek, ha jól emlékszem. (Kesztyűt húz, majd az ablakhoz megy. Kitárja az ablakszárnyakat, kihajol, nézegeti, majd visszatér a nappaliba) Mindjárt jönnek a technikusok, remélem találunk ujjlenyomatokat és lábnyomot. A helyzet az, hogy vagy nyitva maradt az ablak, vagy valaki belülről nyitotta ki.		leinformálok, mielőtt idefogadta, de maga kerek-perec elhárította.
<hr/>			
6. jelenet			
<i>(A nappali. Az étkezőasztal legnagyobb méretre kinyitva, rajta Roland tervrajzai, a mérnök fölé hajolva dolgozik. Kis rádióból halk zene szól)</i>			
MÁRIA	Én tegnap egész nap olyan fázós voltam, biztos, hogy nem nyitottam ablakot.	KLÁRI	<i>(Jön lefelé a lépcsőn, meglátja Rolandot, megtorpanva nézi, majd jön tovább, oda megy mögé és nézi)</i>
BARTA	A bejárati ajtót bezárták éjszakára?	ROLAND	Ki érkezett?
KLÁRI	Én zártam be.	KLÁRI	Csak én.
BARTA	(Leül és elővesz egy jegyzetömböt) Nos, tekintsük át, kik azok, akik rendszeresen járnak önökhöz.	ROLAND	Milyen személynév az, hogy: én?
MÁRIA	Teri, a barátnőm.	KLÁRI	Ismerjük egymást már épp elég ideje, hogy a hangom alapján felismerjen.
BARTA	Szabadna a teljes nevét.	ROLAND	<i>(Hátra fordul)</i> Á, maga az?
MÁRIA	Kis Terézia.	KLÁRI	Igen, magam vagyok. Én azt hittem van annyi személyes kisugárzásom, hogy férfi antennáival érzékeljen, ilyen közlőlől... Egyébként mondja, miért nem tegeződünk?
BARTA	Címe?	ROLAND	Mert magácska nem ajánlotta föl.
MÁRIA	Honvéd utca 56... Aztán a postás, az unokanővérem... De ezekkel nem kellene foglalkoznia... Ennél fontosabb a barátod, kislányom. Hogy is hívják?	KLÁRI	Én. Miért pont én?
KLÁRI	Lakatos Elek.	ROLAND	Mert az édesanyám arra tanított, hogy magánéletben a hölgyek ajánlják fel a férfiaknak a tegeződést.
BARTA	Igen. Címe?	KLÁRI	Látja, engem rosszul neveltek. Rendben, akkor én most felajánlom. Elfogadja?
KLÁRI	Bodza utca 108.	ROLAND	El.
BARTA	És mi van ezzel az albérlővel?	KLÁRI	Nem nagyon lelkes.
MÁRIA	Dolgozik.	ROLAND	Ne haragudjon, de ez a munka nagyon nyomaszt és még ma be kell fejeznem.
BARTA	Nem hallották, hogy éjszaka mászkált volna?	KLÁRI	Ahá, értem, más szóval ne zavarjam.
KLÁRI	Nem.	ROLAND	Azt nem mondtam, én az általános
MÁRIA	Én sem.	KLÁRI	
BARTA	Látja kedves Mária, ajánlottam, hogy	ROLAND	

	szellemi és idegi állapotomról beszéltem, amúgy meg rám fér egy kis kikapcsolódás.		<i>arcon csókolja, Roland csak formálisan cuppant, majd felemelik a poharaikat, koccintanak).</i>
KLÁRI	Holt tart?	KLÁRI	Örülök, hogy megismertelek.
ROLAND	A vége felé, néhány ellenőrző statikai számításat kell még elvégeznem.	ROLAND	Nemkülönben.
KLÁRI	Az nem a statikus feladata?		<i>(Isznak, Klári fenéig, Roland félig issza ki a poharat)</i>
ROLAND	De igen. Csak szeretem leellenőrizni, hogy nem tévedett-e? Ha összedül egy épület, az az én tragédiám is.	KLÁRI	Nem ér. Tessék, teljesen felhajtani.
KLÁRI	Nem tudnék segíteni?	ROLAND	De erőszakos vagy?
		KLÁRI	Csak következetes.
ROLAND	Nem. A statika komoly felelősség, soha nem engedtem, hogy a kontrollt más végezze el... Ma nincsenek órái?	ROLAND	<i>(Felhajtja maradék bort) Így jó?</i>
KLÁRI	Van. De a gazdaságtan professzor olyan unalmas, hogy akkor már inkább magát hallgatom... Apropos! (Felugrik, a konyha részbe megy, elővesz a hűtőből egy üveget). Mit iszunk? Konyak, ágyas pálinka, tokaji aszú, portói?	KLÁRI	Így illendő. <i>(A poharakat ráhelyezi a tálcára)</i> Hozhatok még egy keveset?
		ROLAND	Nem, Nem.
ROLAND	Csak arról volt szó, hogy letegeződünk, arról nem, hogy alkoholizálunk is.	KLÁRI	<i>(Visszaviszi a poharakat, majd visszamegy Rolandhoz)</i> A múltkor jól kikérdezte a személyes életéről. És veled mi van?
KLÁRI	Az aktus egy normális ital nélkül érvénytelen.	ROLAND	Mi lenne? Semmi.
ROLAND	Nekem normális ital a szóдавíz is.	KLÁRI	Állítólag szakítottál, valakivel.
KLÁRI	Na, mérnök úr! Ne hülyítsen, egy deci akármit csak meg tud inni, anélkül, hogy belebetegedne, netán belehalna.	ROLAND	Igen.
ROLAND	Na, jól van, egy deci édes vörösbor jöhet.	KLÁRI	Fájt?
KLÁRI	<i>(Elővesz üvegeket, két pohárba tölt, majd egy tálcán oda viszi Rolandhoz)</i> Tessék uram, ha nem baj vörösborként portóit töltöttem, és én is azt iszom. Hát, akkor szia.	ROLAND	Minden szakítás fájdalmas. Egy életszakasznak vége szakad, de még nem kezdődik el egy újabb.
ROLAND	Szia.	KLÁRI	Te hagytad el?
	<i>(Megcsókolják egymást, a lány rendesen)</i>	ROLAND	Igen.
		KLÁRI	Miért?
		ROLAND	Hosszú.
		KLÁRI	Ráérek.
		ROLAND	Annál is hosszabb.

KLÁRI	Jól van, értem. Nem akarsz róla beszélni. Legalább is velem nem.	ROLAND	Mert ez nem igaz... És ne haragudj, dolgoznom kellene. Hamarosan itt lesz a nyomozótiszt, valószínű hosszú percekig fenn fog tartani.
ROLAND	Senkivel sem. Röviden érthetetlen lenne, hosszan pedig esetlen magyarázkodásnak tűnne.	KLÁRI	(Elindul a lépcső felé) Ja, egyébként tudod, hogy anyám téged gyanúsít a képek ellopásával?
KLÁRI	Szóval csak pertut ittunk, de nem vagyunk barátok.	ROLAND	Igen!?
ROLAND	Jól van. Látom, nem nyugszol. Most én kérdezek. Mikor volt menzeszed?	KLÁRI	Igen. Csak nagyon vigyázz vele. Kétszínű. (A lépcsőn határozott lépésekkel felmegy az emeletre) Én már csak ismerem.
KLÁRI	Ez nem tartozik senkire.	ROLAND	(Neki áll dolgozni)
ROLAND	Mikor maszturbáltál legutóbb?	ROLAND	(Bejön) Bocsánat, az ajtó nyitva volt. Mérnök úr?
KLÁRI	Te kurva okos pasi vagy, ugye tudod?	BARTA	(Feláll, elé megy, bevárja az ülőgarnitúra előtt) Jó napot. Sasvári vagyok.
ROLAND	Eddig nem tudtam, de most heuréka!	ROLAND	(Kezet fognak, leülnek)
KLÁRI	Mondd, utálsz engem?	BARTA	Kérem a személyi okmányát.
ROLAND	Szó sincs erről.	ROLAND	(Előveszi a zsebéből és átadja)
KLÁRI	Tolakodónak tartasz, ugye.	BARTA	(Feljegyzí az adatokat, és visszaadja)
ROLAND	Mondjuk azt, hogy határozott egyéniség vagy, aki tudja, hogy mit akar és azt el is akarja érni. Néha már fárasztó módon is.	ROLAND	(Míg Barta jegyzetel, már elkezd a mondókáját) Hallom én vagyok a fő gyanúsított. Sajnálom, hogy ilyen gyorsan lebuktam, gondolom még ön is szívesen elbíbelődött volna az ügyel. Vallomást teszek, a képeket az amsterdami Rijks Múzeum megrendelésére loptam el, gyorsfutár vitte ki az országból, ők Rembrandt képként fogják kiállítani, tehát elnyeli a képzőművészet mély, átláthatatlan szakadéka. A rablást a kertész és a főkomornyik próbálta megakadályozni, őket megöltém, a hátsó kertben elástam a hulláikat, a végtisztességet nem állt módomban számukra megadni, kérem, hogy ebben a rendőrség majd intézkedjék.
KLÁRI	Egyértelmű célzás volt, de hidd el, csak arról van szó, hogy szeretek veled beszélgetni, úgy érzem, sokat tanulhatok tőled...	BARTA	(Befejezi az okmány adatainak
ROLAND	...és olyan, mintha a bátyád lennék. (Hangot vált) Aztán olyan téma felé terelgeted a beszélgetést, amely engem speciel nem érdekel. Nézd, nálam nem működik a kutyaharapást szőrével gyógy mód. Én, egyenlőre nem szeretnék semmiféle kapcsolatba keveredni.		
KLÁRI	Értem. Méltatlannak tartasz egy közelebbi kapcsolatra, igaz?		
ROLAND	Nem erről van szó.		
KLÁRI	Miért nem mondd ki, hogy egy műveletlen, éretlen csúnya kis béka vagyok.		

feljegyzését) Érdekes volt az előadása, de térjünk vissza a valóságba. Tud komoly is lenni?

ROLAND Komoly ügyben, igen.

BARTA Tisztázzunk valamit, magát egyelőre senki nem gyanúsítja. Csak arról van szó, hogy felmérjük a lakást ismerő és az ide járó személyek körét.

ROLAND Ebben ön is nyakig benne van, ha jól tudom, még pedig az elsők között.

BARTA Így igaz.

ROLAND Milyen zseniális krimi lehetne, nem? Az a nyomozó végzi a felderítő munkát, aki elvitte képeket. Ne értsen félre, én sem gyanúsítom, csak fecsegek össze-vissza.

BARTA A főnököm, aki kijelölt az ügy kivizsgálására tudja, hogy ismerem a családot.

ROLAND Azt is, hogy udvarolt a sértettnek?

BARTA Na jó. Hagyja, hogy a munkám végezzem? Vagy azt akarja, hogy bevitessem a kapitányságra, és ott hallgassuk ki?

ROLAND Parancsoljon. Állok rendelkezésére.

BARTA Egyelőre, konkrét kérdésekre, egyértelmű választ várok. Mikor jött haza?

ROLAND Este nyolckor.

BARTA Ezen idő és reggel hét óra között elhagyta-e a házat?

ROLAND Nem.

BARTA Ugyanezen idő alatt elhagyta-e a szobáját?

ROLAND Egy személyes jellegű, de esetünkben közérdekű helyzetelemzést érintő, egészségügyi konstellációról kell önt tájékoztatnom.

BARTA Igen.

ROLAND Tegnap déltől intenzív hasmenésem van. Éppen ezért éjszaka folyamán négyszer kellett felkeresnem az erre a célra rendszeresített kis helyiséget.

BARTA (Jegyzetel) Igen.

ROLAND Egy további közérdekűséget érintő tényről kell önnek felvilágosítást adnom, sajnálatos módon heveny prosztata gyulladásom is van, éppen ezért az éjszaka folyamán további három alkalommal kellett felkeresnem az alkalmas helyiséget. Nagyon sajnálom, hogy a két számomra kellemetlen jelenséget nem tudtam ésszerűen összehangolni, és ezzel az ön munkáját némiképp megnehezítettem... (Kézzel mutatja az összevonást)

BARTA Hogy lehet, hogy Klárika nem tud arról, hogy ön éjjel össze-vissza mászkált?

ROLAND Bocsásson meg felügyelő úr, nem volt arról tudomásom, hogy a ház lakóit minden ilyen helyiséghasználati alkalomról előzetesen, vagy utólag tájékoztatni kell.

BARTA Az emeleti, vagy a földszinti WC-t használta?

ROLAND Az emeletit, természetesen.

BARTA Pontosítsunk valamit, kérem. Tehát ön azt állítja, hogy lefekvés után, reggel hét óráig nem hagyta el az emeletet?

ROLAND Nagyon sajnálom, ha ezzel csalódást okoztam, de nem.

BARTA Tehát, nem. (Felírja) Nos kérem, a behatolás tárgyát képező ablaküvegen ujjlenyomatokat találtunk. Ezek azonosításához szükség van minden érintett személy mintájára. Holnap be tud jönni a kapitányságra?

ROLAND De felügyelő úr, az én mintáimat az önök archívumában évek óta őrzik.

BARTA	Önnek már voltak gyanúsítási ügyei?	KLÁRI	(Láthatóan az emeleten hallgatózott, kidugja a fejét és jön le a lépcsőn, siet Mária szobája felé) Anya! Itt vagy? Anya!
ROLAND	Hát hogyné. Nézze én gyilkoltam meg a Polgárdi szőlőhegyen azt az amatőr régészt, aki nagy értékű ezüst edényeket talált egy korabeli római villa közelében, aztán én öltem meg huszonöt éve Miskolcon azt a gyönyörű nővért, a nővérszállón, akinek nem találták meg a gyilkosát. Pedig itt járkáltam az önök szeme előtt.	MÁRIA	(Álmosan, hálóingben, magára kapott köntössel megjelenik az ajtóban) Mi van? Miért kiabálsz?
BARTA	Na, persze. Két évesen maga már ölt. Na elég ebből, nem fog belőlem hülyét csinálni. Bejön velem a kapitányságra és levesszük az ujjlenyomatokat.	KLÁRI	Te még aludtál?
ROLAND	Letartóztat?	MÁRIA	Egész éjjel görcsöltem, csak hajnalban tudtam elaludni... Aztán meg a képek jutottak eszembe. Mi történt?
BARTA	Nem, csak elővezetem, mivel tisztességtelenül viselkedett, és félre próbálta vezetni a hatóság képviselőjét.	KLÁRI	Rolandot letartóztatták.
ROLAND	Letartóztat?	MÁRIA	Mi van?
BARTA	Nem, csak elővezetem, mivel tisztességtelenül viselkedett, és félre próbálta vezetni a hatóság képviselőjét.	KLÁRI	Most vitte el a lovagod.
ROLAND	Bent akar tartani?	MÁRIA	Lovagja az Óze anyónak.
BARTA	Aláírja a vallomását, és levesszük az ujjlenyomatokat. Imádkozzon az istenhez, hogy ne egyezzen az önével, mert akkor bent tartjuk.	KLÁRI	Hívd fel azt a bunkó túlbuzgó felügyelőt, hogy ne szórakozzon Rolanddal. Micsoda szégyen, még azt hiszi mi gyanúsítjuk.
ROLAND	És ugye felügyelő úr öntől is vesznek ujjlenyomatot, és önt is kihallgatják?	MÁRIA	Igazad van, felhívom. (Oda megy a telefonhoz és tárcsáz) Halló! Jó napot, Barta századost kérem... Igen. Halló... Százados úr, érdeklődöm, hogy Sasvári Roland... Igen... Igen... Igen? Az nem volt szerencsés... Jó köszönöm. (Leteszi a kézi beszélőt. Klárhoz fordul) Azt mondja, hogy tisztelen volt vele a mi drága albérlőnk.
BARTA	Nem. Miért is tennék?		
ROLAND	Mert ön is potenciális gyanúsított.		
BARTA	Nem vagyok.	KLÁRI	Hát, ami igaz, az igaz. Hülyét csinált belőle semmi perc alatt. Kicsinyes bosszúból vitte be.
ROLAND	Hogy meri ezt ilyen határozottan állítani? Rendszeren idejár.	MÁRIA	Hamarosan haza engedi.
BARTA	Mert én vagyok a nyomozás vezetője, és tudom, hogy nem én tettem.	KLÁRI	Valld be, te őt gyanúsítottad.
ROLAND	Súlyos és megdönthetetlen érv.	MÁRIA	Ez így nem igaz. Én csak annyit mondtam, hogy érdeklődött a képek iránt.
BARTA	Nem vitatkozom, kérem kövessen. (Elindul)		
ROLAND	(Követi. Az ajtó előtt kabátot vesz fel) (Kimennek)	KLÁRI	Mondd, miért van az, hogy te soha nem ismered be, ha valamiben hibázol.

MÁRIA	Miért támadsz már megint. Tisztára olyan vagy, mint szegény apád.		adottságait és akkor ott eldöntötte, hogy ez a nő kell neki. Felvett titkárónak.
KLÁRI	Úgy beszélsz, mintha szégyen lenne rá hasonlítani. Minden szavadból árad, hogy nem szeretted.		Ezen a titkárónő lepődött meg a legjobban, mert addig szó nem volt az elküldéséről. Csak később tudtam meg, hogy a szeretője volt.
MÁRIA	Helyben vagyunk. És ha nem szerettem? Nagyon akart, és megkapott. Velem akart élni, megkapta, gyereket akart, megkapta. Háziszolgát akart, megkapta. Mellettem szeretőt akart, megkapta. Mi az én hibám, mondd.	KLÁRI	(Ingerülten közbevág) Mit akarsz ezzel a hosszú tanmesével?
KLÁRI	(Felemeli a hangját) Miért nem tudtad megszeretni?	MÁRIA	Meg akarod ismerni az apádat? Akkor hallgasd végig türelemmel... Másnap át kellett vennem a titkárságot. A nő, akit miattam rúgott ki végig nagyon szótlan volt, de korrekt módon átadott mindent, és a legvégén annyit mondott, vigyázz, ha megkap attól kezdve nem vagy biztonságban, bármikor megjelenhet az ajtóban az utódod. Tisztában voltam azzal, hogy kivételesen csinos vagyok, tudtam, hogy az intelligenciám is átlagon felüli, tudok és szeretek dolgozni, ezért bíztam magamban, én majd kordában tartom, és elkápráztatom. Már az első pillanattól udvarolni kezdett, én figyelmeztettem, hogy férjnél vagyok. De ő csak nyomult. Nagyon hosszú ideig tartott, amíg elfogadtam egy vacsorameghívást. Ott aztán kiterítette a lapjait, hogy szerelmes belém, mindig is ilyen nőre vágyott, el akar venni feleségül és gyerekeket is szeretne. Így mondta: el akar venni! De hát nem ismerjük egymást, hogy gondolja? – kérdeztem. Igazam van, mondta, jövő héten menjünk el két hétre Olaszországba, ismerjük meg egymást. Hajlottam rá, csak azt gondoltam, hogy a két hét sok, mi lesz, ha az elején kiderül, hogy nem passzolnak a dolgok, egy örökkévalósággá válik minden további nap. Firenzét javasolta, én is úgy véltem a csodálatos múzeumok, műemlékek jobb közeg az ismerkedésre, mint a valami divatos tengerparti plázs.
MÁRIA	Mert a szeretet kialakulása két emberen múlik, és ő nem tudott szeretni, ő csak birtokolni tudott, de azt nagyon.		
KLÁRI	Ez nem igaz. Engem miért tudott szeretni. Mert bennem érezte az őszinteséget, a vonzalmat, amit apaként, erős férfiként éreztem iránta és ezt tudta viszonzni.		
MÁRIA	Önzó szeretet volt. A teremtményének érzett, így benned is önmagát szerette.		
KLÁRI	Micsoda hülye filozofálás ez, mondd. Követhetetlen vagy.		
MÁRIA	Én vagyok követhetetlen. Sajnos nagyon következetes vagyok. Amikor először, mint egy kis szürke veréb léptem be az irodájába, ott ült hatalmas bőr foteljében, szivarozott, úgy néztem fel rá, mint egykor a kis görög hívó az olimpiai elefántcsont Zeusz szoborra, még az arany borítást is látni véltem. Akkor ezt mondtam, igen ő az a férfi, akit imádni tudnék, erős, tehetséges, sikeres és távolságtartó, akit naponta meg kell hódítani. A férjem halálos beteg volt, a napjai meg voltak számlálva, a sors kegyes lehetőségének gondoltam a pillanatot. Azt is láttam, hogy sokkal többet időzött az arcomon, a keblemen, a csípőmön, mint emennyit egy szokványos állásinterjúján szokás. Alaposan felmérte a nőiségem	KLÁRI	Ez eddig nagyon romantikus.
		MÁRIA	Meglepett, hogy mennyire érdeklődik a reneszánsz művészetek iránt, ezzel nagyon megfogott. Mesélt nekem

	Michelangelo, Leonardo da Vinci életéről, a Mediciek művészetet pártoló nagylelkűségéről, aztán elkápráztatott az Uffizi Múzeum páratlan gyűjteményével. Mint utóbb kiderül előttem három nőt is meghódított a reneszánszsal, tehát jó főpróbái voltak.	MÁRIA	Inkubátorban nevelkedtél, semmit sem tudsz az életről.
KLÁRI	Engem miért nem vittetek el soha Firenzébe?	KLÁRI	Na, rendben. Jussunk el odáig, hogy én megszülettem.
MÁRIA	Apád többé már nem akart oda vinni sem engem, sem minket, de tudnod kell, hogy később még kettő további nőcskét kábított el a várossal.	MÁRIA	(Hallgat) Hozzáköltöztem, egy csodálatos tágas lakásba, ahol fél évig azt hittem, hogy megtaláltam a földi Kánaánt. Aztán egyik este közölte velem apád, hogy a jövőben a gyerekre fogunk koncentrálni, nekem nem kell dolgoznom, elsejétől itthon maradok, és már meg is találta az utódomat. Emlékszem, hogy belém vágott egy fájdalmas érzés, eszembe jutottak az elődöm szavai, tudtam, hogy attól a naptól kezdve minden másképp lesz.
KLÁRI	Szóval bele szerettél?	MÁRIA	Ekkor már terhes voltál velem?
MÁRIA	Igen. Míg ott voltunk, egész héten át kényeztetett, és meggyőzött arról, hogy szeret. Amikor haza jöttünk kisebb botrány várt, a volt férjem felhívta a vállalatot, ahol elkotyogták, hogy szó sincs semmiféle hivatalos útról, én szabadságot vettem ki. A férjem öngyilkossággal fenyegetőzött, alig tudtam megnyugtatni.	KLÁRI	
KLÁRI	Kegyetlen voltál, nem gondold?	MÁRIA	Nem. Tudtam, hogy egészséges vagyok és mégsem sikerült. Újra megvizsgáltattam magam, az orvos határozottan bizonygatta, hogy nálam, minden rendben. Mit tegyek, kérdeztem. A férje jöjjön be és adjon ondósejtet. Tudtam, hogy azt kimondani, az én önző, rátarti férjemnek, hogy esetleg ő lehet a hibás, nem szabad. Egy nőnek mindent meg kell tudni oldani, vittem. Kiderült, hogy életképtelenek a spermái, magyarul miatta nem lehetett gyerekünk. <i>(Elhallgat, kis csend)</i>
MÁRIA	Lehet. Apád behívatott az irodájába és közölte, hogy szeretné, ha a felesége lennék. Jó, mondtam, csak várjuk ki, amíg a férjem meghal. Ő nem tud, és nem is akar várni, válaszolta, ő nősülni akar, és gyereket szeretne. Ezzel végtelenül meghatott és teljesen elment az eszem. Közöltem a férjemmel a szándékomat, aki kijelentette, nem válik el tőlem. Várjam meg azt, amíg meghal. Az élet megoldotta a helyzetet, másfél hét múlva elhunyt.	KLÁRI	Felcsigáztál.
KLÁRI	Hátborzongató.	MÁRIA	Azt mondtam az orvosnak, hogy még próbálkozunk, ő sem zárta ki, hogy apádnál ez lehet egy átmeneti állapot, így aztán két hónap múlva végre, mégis sikerült.
MÁRIA	Tudod, ha valaki mindezt átéli, abban valahogy másképpen csapódnak le a dolgok.	KLÁRI	Érdekes, erről soha sem beszélteél nekem.
KLÁRI	Másképpen. Az, hogy alig vártad a férjed halálát, azt lehet másképp értelmezni, mint aljasságot?	MÁRIA	Megszülettél, szép és értelmes kislány lettél, és később ezek a részletek már lényegtelennek tűnő emlékek maradtak.
		KLÁRI	Ez minden?

MÁRIA	A minden csak ezután jött. Egyre később jött haza, egyre gyakrabban kellett egy-két napra elutaznia, és már külföldre is. Aztán kizárt már az életéből, semmit nem beszélt meg velem. Ha üdülni vitt bennünket csak közölte, hogy két hét múlva indulunk Opatijába. Ha megkérdeztem, hogy mit pakoljak, csak annyit válaszolt: semmit. Ennyi volt a nyaralással kapcsolatos közös döntés, és felkészülés.		feleséged van itt, beengedjem? Mire ő, az nem lehet, ő nem jön ide... A vége az lett, hogy otthon annyira megvert, hogy eltört az orrcsontom.
KLÁRI	Mi ezzel a baj? Ő mindent leszervezett, kifizetett, nekünk csak élvezni kellett a jólétet.	KLÁRI	<i>(Felugrik)</i> Ne haragudj, én ezeket a szörnyűségeket nem hiszem el. Te túlságosan gyűlölöd őt és most halálában is büntetni akarsz a rémtörténetekkel.
MÁRIA	Te ezt tényleg nem érted? Minket egy horvátországi Novi Vinodolski nevű kisváros három csillagos szállodájába vitt, a barátnőjével pedig elment Kenyába egy luxus üdülőklubba. Mi egy koszos, köves strandnak úgy örültünk, mint két idióta, falusi parasztlány, míg ők nemzeti parkban szafari programon, Dél-afrikai vadászaton, vettek részt, meg a Viktória vízesést csodálták meg.	MÁRIA	Nem hiszed? Gyere ide, tapogasd meg az orrnycgemet, itt van a illesztés nélkül összeforrt törés, mert orvoshoz sem engedett el.
KLÁRI	Honnét veszed ezeket?	KLÁRI	<i>(Messziről, gyanakodva néz az anyjára)</i> Persze, beittál, orra buktál, és most rá akarsz fogni.
MÁRIA	A vállalatnál munkaügyes volt a barátnőm, mindent tudott. Apád olyan ügyetlenül intézte a dolgait, hogy mindenki tudott mindent. Amikor egyszer óvatosan felvettem ezeket a bántó dolgokat, azt mondta neked az a dolgod, hogy neveld a lányunkat. Semmi mással ne foglalkozz.	MÁRIA	<i>(Felemeli a hangját)</i> Jól van, nem kell elhinni.
KLÁRI	Nem tudom elképzelni. Hozzám mindig óriási szeretettel közeledt. Nekem mindent megadott.	KLÁRI	<i>(Ő is kiabál)</i> Nem érted, én szeretem apámat, bánt, hogy állandóan szapulod... Mindig is éreztem, hogy téged zavar a mi kapcsolatunk, és irigy voltál rám, mert engem szeretett.
MÁRIA	Igen, rád nagyon büszke volt, de én már útban voltam. Egyszer aztán elegendem lett, tudtam, hogy hol lakik a nője. Azt beszéltek a lakást is ő vette neki. Felmentem, becsengettem, egy fiatal lány nyitott ajtót. Mondtam, hogy a Kardos Lajost keresem. Azt kérdezte, hogy bejelentkeztem-e? Mindjárt tudtam, hogy a titkárnője. Nem, mondtam, de a felesége vagyok. A	MÁRIA	Az nem igaz, hogy irigy voltam.
		KLÁRI	De igaz. Soha nem szeretted. Ha odabújtam hozzád, szoborként megmerevedtél, hagytad, hogy puszigassalak, aztán szépen lassan eltoltál magadtól, menj szépen játszani, később meg, menj szépen tanulni. Soha nem pusztítottál vissza.
		MÁRIA	<i>(Felemeli a karját és kiált)</i> Elég! Mit kell még eltűnnöm tőled?
		KLÁRI	<i>(Halkabban, normál hangon mondja)</i> Csak az igazságot. És azt is tudom, hogy megcsaltad őt.
		MÁRIA	<i>(Kiabál)</i> Mit zagyválsz itt össze?
		ROLAND	<i>(Betoppán)</i> Bocsánat, ha rosszkor érkeztem...
		MÁRIA	Nem... nem. Jöjjön csak. Volt egy kis

vitánk, de már túl vagyunk rajta.
Egyébként mi volt?

ROLAND Óriási élmény. Bevittek, jó bilincs nem volt, csak szolid kíséret, gyanúsítgató kérdések, és annak a felemelő érzése, hogy a mai naptól bekerültem a rendőrség bűnügyi nyilvántartásába. És ha ezt csak egy picit is maguknak is köszönhetem hálás vagyok.

MÁRIOA Nekünk?

ROLAND Ez a buzgómócsing őskövület felügyelő szerint önök rám is gondoltak.

KLÁRI Én nem az biztos.

MÁRIA Én mindössze annyit jegyeztem meg, hogy érdeklődött a képek iránt.

KLÁRI Azért ennél többről volt szó.

MÁRIA Többről? Az ember egy ekkora trauma után minden lehetséges eshetőséget számba vesz. Ezért nem sértődhet meg. Elnézést kérek a kellemetlenségért, kéthavi lakbért nem kell kifizetnie.

ROLAND Kedves Mária. Mindketten tudjuk, hogy ez nem anyagi kérdés.

MÁRIA Tudom. Akkor tekintse bocsánatkérésnek.

II. FELVONÁS

(Az előző helyszínen)

MÁRIA *(Áll a telefon mellett)* Nincs semmi eredmény, most Klári egyetemista barátját nyaggatják, de hát nincs bizonyíték... Azt mondja a százados, hogy nem találtak használható, lábnyomot az ablak alatt, meg az előkertben... Á, az ujjlenyomat sem hozott eredményt... Nem tudom Terikém... Klári megint szemtelen volt velem, állandóan bánt... Jaj, nem tehetem ki, a fele ház az övé... Nem tudom hogy lesz... Na, majd beszélünk, szervusz. *(Leteszi a kézi beszélőt, megy a szobája felé)*

ROLAND *(A beszélgetés közepén jelenik meg)* Jó reggelt. *(Lejön a lépcsőn, odamegy az asztalhoz, kinyitja, kipakol a mappából terveket)*

MÁRIA Látom ma is sok a dolga.

ROLAND Már csak ellenőrzöm a részleteket. Végre összeállt.

MÁRIA Röstellem magam, kérem, ne haragudjon rám.

ROLAND Ugyan miért?

MÁRIA Hát, hogy kínos helyzetbe hoztam, de higgye el egy percig sem gondoltam...

ROLAND Ezen már túlléptem. Egyébként is abban a sokkos állapotban az ember elragadtatja magát, és gyakran olyanokat is megbánt, akikkel normális helyzetben ezt nem tenné.

MÁRIA Köszönöm, hogy ezt mondja. Az elmúlt napokban nagyon rosszul éreztem magam. Tudja, a lányommal is egyre több problémám van... Jaj, de nem tartom fel?

ROLAND *(Mosolyogva)* Nem tart fenn.

- MÁRIA** Bánom, hogy Klárral nagyon összevesztünk. De hát olyan makacs.
- ROLAND** Egyébként most hol van?
- MÁRIA** Azt hiszem, előadásai vannak az egyetemen, mert nyolc óra előtt elment.
- ROLAND** Tegnap este nagyon zaklatott volt, velem is kötekedett... Mondja Mária, egy konszolidált családban, két ilyen csinos hölgy min tud végletesen összeveszni?
- MÁRIA** Hálátlan. Mindenáron azt akarja rám bizonyítani, hogy az apjával kötött házasságban miattam éltünk olyan rosszul, hogy én voltam a hibás.
- ROLAND** Mert olyan rosszul éltek?
- MÁRIA** Hát, igen. Talán furcsán hangzik, ne értse félre, de a férjem halála után jött a megnyugvás. Aztán Klári elkezdte a vádaskodásait, de szerencsére kitért belőle az önállósodási ösztön elköltözött. Újra megtalált a nyugalom, hosszú ideig éltetett is, majd szépen, lassan nagyon hiányozni kezdett valami. Nyitottam kifelé, felbukkant Barta százados, eleinte hízelgett a dolog, aztán rájöttem, hogy nincsenek közös témáink, engem a bűnügyek mélylélektani elemzése nem tudott lekötni, meg aztán mind jobban felismertem, hogy egy morcos öregember, számtalan tőlem idegen rögeszmével... *(Megáll)* Vallja be untatom.
- ROLAN** Nem, dehogy. Nagyon érdekes, amit mesél.
- MÁRIA** És akkor jött ön, és hozott az életembe egy olyan nyugvópontot, ami kitöltötte a házat, és értelmessé tette az én életemet is. Itt minden szét van esve, maga adja a stabilitást, a biztonságot, a megbízhatóságot, az igazodási pontot... Remélem érthető, mire akarok kilyukadni, és bocsásson meg, hogy ezzel terhelem.
- ROLAND** Én ezt örömmel hallom. Végül is arról beszél, hogy én egy pozitív tényező vagyok az önök életében.
- MÁRIA** Így van. Hogy Klári visszaköltözött és maradt, abban önnek is fontos szerepe van.
- ROLAND** Úgy gondolja?
- MÁRIA** Mindenképpen. Mi ketten csak kínoznánk egymást, itt nem lehetne élni, de belépett ön és valahogy minden egy kicsit kiegyensúlyozódott.
- ROLAND** Azt hiszem, túloz. Vagy arra gondol, hogy jó társaság, jó társalgó vagyok?
- MÁRIA** Az is. De ami ennél sokkal fontosabb, van az ön személyiségében valami mély, áradó melegség, amitől az ember felvillanyozódik. A műveltsége lenyűgöző, a véleménye a dolgokról nagyon következetes és emberi, és mindezek szinte ösztönzik az embert, hogy a közelségét keresse, hogy beszélgessen önnel.
- ROLAND** Kedves Mária, zavarba hoz. Jó, hát, ha maga ennyire őszinte volt, hadd legyek én is az. Nekem kétszeresen is öröm, hogy itt lakhatok önnél. Az első, hogy nagyon kulturáltak, esztétikusak és kényelmesek a körülmények. A második, hogy ön egy nagyon vonzó, sugárzóan szép és intelligens asszony, akivel nemcsak öröm, de élmény is beszélgetni. Csak egy szót hadd idézek: reneszánsz. Életveszély egy magamfajta férfinek egy ilyen jelenség közelében tartósan élni. Megfontolandó, hogy önvédelemből nem kellene-e elköltözni.
- MÁRIA** Ha poénnak szánta rendben, ha iróniának, akkor szégyellje magát.
- ROLAND** Nincs helye közöttünk iróniának.
- MÁRIA** Ugye csak annyi túlzás volt a szavaiban, amennyit az udvariasság megkíván?

ROLAND	<i>(Felugrik és odamegy Máriához, megfogja a kezét) Jöjjön! (Az egész alakos tükör elé vezet) Tessék, nézzen bele. Mit lát?</i>	ROLAND	Csapi víz, szénsavas ásványvíz, tonic, orange...
MÁRIA	Látom magát és engem.	MÁRIA	Állj! Nem óvodai bébi zsúrra hívtam, kedves mérnök úr. A választék portói, ausztrál, chilei, vagy új-zélandi bor... <i>(Majd határozott lesz)</i> Nem, inkább pezsgőt bontok! Francia pezsgőt, champagne-ból. 1990-es évjárat.
ROLAND	Nem rossz kompozíció. Egyébként mit lát, ha végignézi magát?	ROLAND	Régebbi nincsen?
MÁRIA	Semmit.	MÁRIA	Van, csak azt az esküvőmre tartogatom.
ROLAND	Na jó, majd leszek a szinkron hangja. Látok egy kislányos alakú, harmincas, csinos nőt, szép vádlikkal, karcsú csípővel, közepesen arányos mellekkel, szép hosszú nyakkal. <i>(Lépjén közelebb)</i>	ROLAND	Áhá. Mindegy, akkor ez is megteszi.
MÁRIA	<i>(Közelebb lép)</i>	MÁRIA	<i>(Tálcán hoz egy üveg pezsgőt, és két poharat és int a kanapé felé)</i> Menjünk oda, kényelmesebb lesz.
ROLAND	<i>(Ő is előbbre lép)</i> Most mit lát? Egy ártatlan arcot, reneszánsz ajkakkal, nagy, keletiesen mandula, barna szemmel, szép ívelő szempillákkal, enyhén pisze orral, sima bőrrel. Forduljon oldalt.	<i>(A tálcát Mária leteszi a dohányzóasztalra, mindketten felvesznek egy-egy poharat)</i>	
MÁRIA	<i>(Oldalra fordul)</i>	BARTA	<i>(Belép)</i> Bocsánat, nyitva volt, itt mindig nyitva van.
ROLAND	Hajtsa le a fejét! Lát az álla alatt tokát? Nem. Amikor ez megereszkedik megérkezett a negyven feletti nők öregedésének első stigmája. Itt ennek jele sincs. <i>(Felemeli a nő kezét a magasba)</i> Asszonyom, ön szemtelenül fiatal.	<i>(Oda kapják a fejüket, leengedik a poharakat)</i>	
MÁRIA	Maga pedig nagyon aljas. Teljesen megbolondít. <i>(Átkulcsolja a nyakát, megöleli és arcon csókolja, és már el is enged)</i> Köszönöm... Jaj, ne haragudjon, de kihozta belőlem a hálás, elgyengült nőstényt.	MÁRIA	Százados úr.
ROLAND	Ha kihoztam akkor az benne is volt.	BARTA	<i>(Beljebb jön)</i> Elnézést, szeretném tájékoztatni a konstellációról, kedves Mária.
MÁRIA	<i>(Indul vissza az asztalhoz)</i> Szeretném felajánlani, hogy tegeződjünk? Elfogadja?	MÁRIA	Igen.
ROLAND	Mi az hogy elfogadom, megtiszteltetés.	BARTA	De látom rosszkor...
MÁRIA	<i>(A konyha részhez siet)</i> Mivel kínálhatom meg?	MÁRIA	Nem. Nem. A mérnök úrnak névnap... születésnapja van és azt...
		BARTA	<i>(Odalép Rolandhoz)</i> Engedje meg, ha már ide csöppentem, hogy sok boldogságot kívánjak. <i>(Nyújtja a kezét, kezét fognak)</i>
		ROLAND	Köszönöm. <i>(Ránéz Máriára, furcsa grimaszt vág)</i> De nyugodtan beszélgessenek csak, nekem úgymint dolgom van. <i>(Visszamegy az étkezőasztalhoz, dolgozni kezd)</i>

MÁRIA Megkínálhatom egy kis pezsgővel?

BARTA Kocsival vagyok, köszönöm, nem fogadhatom el.

MÁRIA Nos, mi újság. Jutottak valamire?

BARTA Kedves Mária. *(Visszafogja a hangját)* Az a helyzet, hogy csak négyszemközt van módom rendőrségi ügyekről beszélni. *(A mérnök felé biccent a fejével)* Potenciális gyanúsított.

MÁRIA Nincsenek titkaim a mérnök úr előtt.

BARTA *(Suttogva beszél)* A fennálló jogszabályok értelmében nekünk folyamatosan tájékoztatni kell a károsultakat a nyomozás állásáról, már ami nem hátráltatja a munkánkat.

MÁRIA Hallgatom.

BARTA Az a helyzet, hogy nagyon biztató jelek vannak, de az elkövetőhöz még nem jutottunk el.

MÁRIA Igen.

BARTA Én csak szerettem volna megnyugtatni, hogy az ügy kiemelt, dolgozunk rajta.

MÁRIA Igazán nagyon köszönöm.

BARTA Mária, kedves. Fogadjon el tőlem egy jó tanácsot. Amíg nem tisztázódnak a betörés ügy részletei, nincs meg a tettes, kérem, ne kerüljön bizalmasabb viszonyba egyik gyanúsítottal sem.

MÁRIA Ne haragudjon, mire gondol?

BARTA *(Fejével int a mérnök felé)* Órá.

MÁRIA Százados úr.

BARTA Ernő. Mária, miért nem szólít újra a keresztnevemen.

MÁRIA Mert hivatalos ügyben tárgyalunk, vagy nem?

BARTA Na igen, de egymás közt vagyunk.

MÁRIA Szóval, kedves százados úr, én teljesen megbízom a mérnök úrban. Ő nem lehetett az elkövető, és a jövőben, ha úgy tetszik pezsgőzni fogok vele, vacsorázni fogok vele és a többi, és a többi.

BARTA Jó. Én szóltam.

MÁRIA *(Enyhe cinizmussal)* Igen, maga szólt.

BARTA És ha magánvéleményemet is közölhetem, az illető nagyon arrogáns, nevetlen, tiszteletlen ember, aki mindenki fölött állónak tartja magát. Engem is lekezelt.

MÁRIA Nézze, ezt én nem tapasztaltam.

BARTA Kedves Mária. Látogatásom hivatalos részét ezennel lezárom.

MÁRIA *(Feláll)*

BARTA Ha megengedi, egy magántermészetű témát is felvetnék. Szombaton Az ideális albérlő című darabot adják a színházban, fantasztikus szereposztással. Nincs jegy, mert mindenki látni szeretné, de én minden kapcsolatomat bevetve szereztem kettőt, és tisztelettel meghívnom erre az előadásra.

MÁRIA *(Áll)* Nézze kedves százados úr, mi egy kényes ügyben kerültünk hivatalos kapcsolatba. Nem lenne sem az ön, sem az én nézőpontomból erkölcsileg helyes viselkedés, ha magánprogramokba bonyolódnánk.

BARTA Akceptálom erkölcsi tartását, de értse meg, hogy erős volt a kísértés. *(Feláll)*

MÁRIA Megértem és köszönöm a látogatását.

BARTA *(Indul kifelé)* Ez csak természetes.

(Mária kikíséri Bartát, elköszön tőle, majd siet vissza)

MÁRIA	Kedves Roland. Folytathatjuk?	ANGÉLA	Miért? A kiscsaj egy órája elhúzott, az öreglány most tipeg a buszmegálló felé. Időmilliomosok vagyunk.
ROLAND	Amennyiben újabb öregedő, szédült lovagok, szerelmes rohama nem várható? <i>(Feláll, és a kanapéhoz megy)</i>	ROLAND	Ezt a néhány napot már ki kellene bírunk.
MÁRIA	Miért bánt?	ANGÉLA	Nem bírjuk. Se te, sem én. <i>(Rákulcsolja a karját a férfi nyakára, lábával átfonja a derekát, rátapad a szájára).</i>
ROLAND	Én bántom? Arra célzok, hogy a fél világ magát akarja. A fél világ magába szerelmes.	ROLAND	Mindig kierőszakolod azt, amit akarsz. <i>(Felkapja a lányt és felszalad vele a lépcsőn).</i> Nem bánom, gyerünk. <i>(Csend, majd több gurgulázó kacagás hallatszik)</i>
MÁRIA	Ne folytassa! Fogja inkább a poharát. <i>(Mindketten felemelik a poharaikat)</i>	SZABÓNÉ	<i>(Bejön, két nagy bőröndöt húz maga után, megáll a nappali közepén)</i> Halló! Van itt valaki? <i>(Leejti a bőröndök vezető szarát és elindul Marika hálója felé, benyit)</i> Halló, itt vagy? <i>(Visszafordul, és tétován megáll a nappali közepén.)</i> Lehet, hogy elköltözték? Lehet, hogy eladták a házat? Manapság már bármi lehet... De hol van a szobalány?
KLÁRI	<i>(Berobban)</i> Heló! Mit ünnepelünk? <i>(Odasiet hozzájuk)</i>	ROLAND	<i>(Megjelenik a lépcső tetején, felhúzza a nadrágja zipzáráját)</i> Jó napot, nincsenek itthon a háziak. Kit tetszik keresni?
MÁRIA	<i>(Morogva)</i> Ez nem igaz.	SZABÓNÉ	Báró Szabó Árminné vagyok, a ház úrnőjét keresem.
KLÁRI	Anya, de kiöltöztél. Csak nem megkérték a kezed?	ROLAND	Ő sajnos pillanatnyilag nincs itthon, szíveskedjék talán egy későbbi időpontban keresni.
MÁRIA	Pertut iszunk Rolanddal. Ha akarod veled is letegeződik, igaz Roland?	SZABÓNÉ	Ön ugyebár a komornyik?
KLÁRI	Már megvolt, ugye Roland?	ROLAND	Nem egészen.
ROLAND	Így van.	SZABÓNÉ	Nem kell azt szégyellni. Marika nem is említette, hogy felvett egy új személyzetet. Volt ajánló levele?
MÁRIA	Ti már tegeződtek? Mióta?	ROLAND	Természetesen asszonyom.
KLÁRI	Már tegnap óta, igaz Roland. Még pedig intenzíven.	SZABÓNÉ	Báróné.
<hr/>			
8. jelenet			
<i>(Az előző helyszín. Roland dolgozik az étkezőasztalon)</i>			
ANGÉLA	<i>(Belép, odarohan Rolandhoz és a nyakába ugrik)</i> Egyre jobban beléd zúgok, te örült. Nem bírtam ki, hogy ne lássalak.	ROLAND	Á, igen, Báróné.
ROLAND	Három napja voltunk együtt.	ROLAND	
ANGÉLA	Nekem két hétnek tűnik. <i>(Csókolgatja)</i> Gyere, annyira kívánlak, hogy itt mindjárt bele örülök.		
ROLAND	Nem lehet.		

SZABÓNÉ	Kiktől?	ROLAND	Természetesen, bárónő.
ROLAND	Hát, herceg Esterházy, aztán gróf Batthyány és természetesen...	SZABÓNÉ	Ki fog nekem megágyazni? Ki rendezi el a ruháimat?
SZABÓNÉ	Nekem ez e kettő család bőségesen elegendő... Nézze fiam, a mai nappal visszaköltözöm a kastélyba. Kérem, vigye a toalettemet és egyéb kellékeimet a lakosztályomba.	ROLAND	Asszonyom, Hyppolit megoldja. Addig is kérem, fáradjon át a földszinti budoárba és helyezze magát kényelembe. Küldjek be társalkodónót?
	<i>(Roland mögött megjelenik Angéla is)</i>	SZABÓNÉ	Nem, most szeretnék lepihenni. Nehéz napom volt. <i>(Elindul és bemegey a hálószobába)</i>
ROLAND	Természetesen bárónő. Csak szíveskedjék megjelölni, hogy melyik lakosztályba, ugyanis pillanatnyilag valamennyi foglalt, ugyanis az elmúlt időszakban több vissza és beköltözés is történt.	ROLAND	<i>(Dolgozni kezd)</i>
		ELEK	<i>(Belép)</i> Jó napot.
		ROLAND	Jó napot, nem veszünk semmit.
SZABÓNÉ	Nézze fiam, előző házasságomban dolgozott nekem Hyppolit is, ő soha nem kérdezte hogyan, hanem megoldotta a problémát. Most kimegyek és kifizetem a konflist, mire visszajövök, hajtsa végre az utasításomat. <i>(Kimegy)</i>	ELEK	Klári, hol van?
		ROLAND	Tudtommal az egyetemen... Ne haragudjon fiatalember, nem vagyok recepció, egyébként pedig dolgoznom kell.
ANGÉLA	Mi ez? Te beköltöztél egy idegszanatóriumba. Van itt Bonaparte Napóleon, Hitler, Báthory Erzsébet, esetleg Drakula is?	ELEK	Mondta a Klári, hogy nagyon rátarti az albérlő úr. <i>(Körbe járkal Roland asztala körül)</i> . Lassan átveszi itt az irányítást. Igaz is, itt van két béna csaj, ki vannak éhezve, aztán jössz te, a sármos partiképes hím és mindenki vigyázzba vágja magát. Mindenkit leveszel a lábáról.
ROLAND	Fogalmam nincs, hogy mi ez. Gyere. <i>(Elindul lefelé)</i>		
	<i>(Lesietnek a lépcsőn)</i>	ROLAND	Jól hangzik, de nem igaz.
ROLAND	<i>(Odarohan az ablakhoz, kinéz)</i> Taxival jött. <i>(Visszafordul Angéla felé)</i> Na, édesem, menj, siess, majd beszélünk.	ELEK	Nem igaz? Amíg nem bukkantál fel Klári lelkesedett értem, még szeretett is, én voltam a kis Mókuska, ahogy betetted ide a segged, visszazökött oda, ahonnet eredetileg hozzám menekült. Még azt a kiállhatatlan anyját is elviseli, csak hogy itt viríthasson. Most már tudom miattad.
ANGÉLA	Egyre jobban nem értem, mibe keveredtél. <i>(Kimegy az ajtón)</i>		
ROLAND	Most már én sem.		
SZABÓNÉ	<i>(Bejön)</i> Hova megy a szobalány? Elengedte?	ROLAND	Nézd barátom, egy nőt nem elég meghódítani, meg is kell tartani. Ez utóbbi úgy látszik neked nem megy. Van nagy, öntudatos szöveg, méretes ego, és önimádat. Kisfiam, a nőknek nem ez kell.
ROLAND	Szabadnapos.		
SZABÓNÉ	Ha ön nem, akkor a lányom, Mária baronesz elengedte?		

ELEK	Nem? Hát mi kell a nőknek?		
ROLAND	Rengeted tankönyvet adtak ki e témában. Olvasgass egy kicsit.		nyaggat. Azt hiszi, hogy én nyúltam le. Két naponta berendel a rendőrségre, és nekem esik, játssza a Calambót.
ELEK	Mert te abból tanultad meg.	ROLAND	Kínos.
ROLAND	Nem, engem úgy neveltek, hogy a nő is ember, sőt mélyen érző lény, és ne várjak el többet tőlük, mint emennyit én képes vagyok nyújtani.	ELEK	Az... Na jól van, megyek. Kösz az információt Klárral kapcsolatban, majd kiértékelem.
ELEK	Arra válaszolj, felszedted Klárit?	ROLAND	Nincs mit.
ROLAND	Komoly okom van rá, hogy ez fel se merüljön.	ELEK	(<i>Kimegy</i>)
ELEK	Micsoda?	ROLAND	(<i>Újra nekiveselkedik a munkának</i>)
ROLAND	Magánügy.	MÁRIA (<i>Belép</i>)	Mit akart ez a senkiházi?
ELEK	Ne szédíts. Tegnap ez egyetemen összefutottunk és negyedóráig csak rólad áradozott, hogy mekkora arc vagy. Ha nem lövöm le, még most is nyomná a rizsát.	ROLAND	Klárit kereste.
ROLAND	Képzelem. Hidd el, hogy részemről a téma érdektelen.	MÁRIA	(<i>Előrejön, meglátja a bőröndöket</i>) El akarsz költözni?
ELEK	Értem, az anyukára hajtasz, az érett, kiéhezett, tapasztalt nőket szereted.	ROLAND	(<i>Felnéz</i>) Én nem.
ROLAND	Ne légy ízléstelen.	MÁRIA	Akkor ez mi (<i>A bőröndökre mutat</i>)
ELEK	Jó, elhiszem, hogy nem kell Klári. Akkor adj tanácsot, hogyan tudnám megszédíteni?	ROLAND	Vendéged jött.
ROLAND	Látod, nem érted a lényegét. A nőket nem megszédíteni kell, és ahhoz én nem is értek. Azt akartad kérdezni, hogy kell meghódítani? Hát, hogy én hogyan csinálnám, azt tudom, de nem vagyunk egyformák. Ami nekem jól áll, az lehet, hogy tőled nevetséges. Mindenkinél a saját személyiségéből kell kihoznia azt, hogy rajongjanak érte. Érted?	MÁRIA	(<i>Közelebb lép és suttogva kérdezi</i>) Barta?
ELEK	Kösz. Jól elmagyaráztad... Te figyelj! Meg vannak a képek?	ROLAND	Nem. Egy elegáns, választékosan beszélő úri hölgy vár a hálószobádban.
ROLAND	Úgy tudom, hogy még nem.	MÁRIA	Az anyám?
ELEK	Az a vén hülye nyomozó engem	ROLAND	Telitalálat.
		MÁRIA	Visszajött? Már csak ez hiányzik. (Benéz a szobába) Hál' istennek, elaludt (<i>Visszamegy az ülgarnitúrához és lerogy a fotelba</i>) Azt hittem, hogy egyszer s mindenkorra megoldódott az élete. Egy nagyon rendes, intelligens ember megkérte a kezét, összeházasodtak. Imádja, együtt éltek... Mi történhetett? Egy évet sem bírt ki, és lelépett. Vissza kell adnom a szobát. Nem gond, akár ma is elpakolhatok.
		MÁRIA	Dehogy is. Én felköltözöm a régi hálómba, anyám itt marad az én szobámban, és kész. Amúgy is ez csak

	néhány nap, és visszamegy. (<i>Odasétál a telefonhoz, tárcsáz</i>) Halló, Budainét kérem... Itt Kardosné Szabó Marika, szervusz... (<i>Rolandra néz, visszafogja a hangját, hogy a férfi ne hallja</i>) Hogy tudott lelépni?... Hát igen, rafinált... Nézd, egy hétig maradjon, valahogy elleszünk, aztán visszavisszük... Köszönöm, majd hívlak. (<i>Visszasétál Rolandhoz</i>) Egy kicsit lenyugszik, aztán visszamegy a férjéhez. (<i>Kis szünet után</i>) Roland. Tegnap olyan furcsán alakult a mi pertu ivásunk, mintha a sors sem akarta volna, hogy megtörténjen, mindig közbejött valaki. Remélem nem vetted tolakodásnak, hogy felajánlottam.		wellness szállodába, ott foglaltam nekik egy elnöki lakosztályt. Ez az én karácsonyi ajándékom.
		MÁRIA	Itthon meg sem tartjátok a Karácsony estét?
		ROLAND	De. Két nappal előbb. Díszítés, gyertyagyújtás, ajándékok bontása, kis és nagy örömök, majd sült kacsza párolt káposztával, ahogy szoktuk éveken át.
		MÁRIA	Istenem, de szép. Nekem évek óta mindig zaklatott karácsony estém volt. Hiányzott a meghittség, a szeretet... Örülnék, ha velünk töltenéd a szent estét.
ROLAND	Á, dehogy. És hát végül is megtörtént, nem?	ROLAND	Nem illek én bele a ti családodokba. Csak zavarnék.
MÁRIA	De.	MÁRIA	Hogy mondhatasz ilyen?... Én pedig azt gondolom, ha itt töltnéd a karácsony estét, azzal csak kitöltenéd azt a légüres teret, ami ebben a szerencsétlen házban, most már évek óta tátong.
ROLAND	Mi történt az édesanyáddal?		
MÁRIA	Mielőtt hozzám költözött eladta a családi házat, amit még apámmal együtt építettek. Szép pénzt kapott érte, de szeretett volna komolyabb vagyont kihozni belőle. Egy bróker cég bedumálta neki, hogy a tőzsdén fél év alatt megduplázhatja a pénzvagyont. Bedőlt neki, a vége az lett, hogy elúszott a pénz háromnegyed része. Ügyvédhez rohagált, majd a rendőrségre, de mire elindult volna a nyomozás a cég felszívódott. Semmiféle szerződést, átvételi elismervényt nem kapott. Csak rózsaszín ígéreteket. Gyakorlatilag intellektuális eszközökkel kirabolták, az én anyám pedig ettől megzakkant.	ROLAND	Jó, majd meglátom.
		MÁRIA	Jaj, Roland. Meg sem kérdeztem, reggeliztél?
		ROLAND	Nem, de mindjárt be kell szaladnom a céghez, majd ott a büfében bekapok valamit.
		MÁRIA	(<i>Odalép a hűtőhöz, elővesz szalámit, sajtot, vajot, majd kenyeret szel, és mindezt oda teszi Roland elé</i>). Jó étvágyat.
		ROLAND	Zavarba hozol. (<i>Neki lát és eszik</i>)
ROLAND	Nem próbáltad megóvni?	MÁRIA	Te már a mi családunkhoz tartozol. (<i>Odalép a konyha asztalhoz és teát tölt egy pohárba</i>) Citrommal, vagy egy kis rummal kéred?
MÁRIA	Jaj, dehogy nem. De nem hallgatott rám. Azt mondta, irigy vagyok, arra, hogy ő hamarosan milliomos lesz. (<i>Kis szünet</i>) Nyakunkon a Karácsony. Gondolom, te a szüleiddel töltnéd?	ROLAND	Jó lesz egy kis cukorral és üresen.
ROLAND	Negyvenedik házassági évfordulójuk van és elmennek Visegrádra, egy csodás	MÁRIA	(<i>Cukrot tesz a teába, majd a poharat is Roland elé helyezi. Leül Rolanddal szemben és nézi</i>) Jó nézni, ahogy eszel.

ROLAND	Úgy bánsz velem, mint egy kisgyerekekkel.	ROLAND	Akkor ne hozz kínos helyzetbe. <i>(Kimegy)</i>
MÁRIA	<i>(Feláll, Roland háta mögé sétál és a kupáján megmarkolja a haját)</i> Nagy a hajad. Karácsony előtt ugye elmész fodrászhoz.	MÁRIA	<i>(Odamegy a háló ajtóhoz benéz, majd a telefonhoz sétál, tárcsáz)</i> Haló, Terikém. Mi van veled?... Megvagyunk, de képzeld anyám beállított a bőröndjeivel... Kínos, Rolandnak nem szabad megtudnia, hogy hol él... Szégyellném... nem tudom mit tegyek... Egyenlőre néhány napig marad, aztán visszaviszem az intézetbe... Be kell nyugtatóznom, hogy aludjon egész nap... Nem, nincsenek meg a képek. Barta azt mondja, dolgoznak rajta...
ROLAND	Igenis.		
MÁRIA	De ha gondolod én is lenyírhatom, nagyon jó gépem van. A fiúkollégiumban, nevelőtanár koromban én nyírtam a srácokat.		
ROLAND	Egy feltétellel, ha meg is fürdetsz.		
MÁRIA	Ha ettől jobban érzed magad, benne vagyok.	KLÁRI	<i>(Bejön)</i> Helló.
ROLAND	Miért kényeztetsz ennyire?	MÁRIA	Na, majd még beszélünk. Szervusz édesem. <i>(Leteszi a kézi beszélőt)</i> Helló.
MÁRIA	Mert nagyon megkedveltelek.	KLÁRI	<i>(Előre jön, meglátja a bőröndöket)</i> Roland elköltözik?
ROLAND	<i>(Befejezi az étkezést)</i> Finom volt. Köszönöm.	MÁRIA	Dehogy. Hazajött a nagymama.
MÁRIA	Adhatom a kávé?	KLÁRI	Nem mondd. Mit kezdünk vele?
ROLAND	Üsse kő, add.	MÁRIA	Begyógyszerezzük, aztán visszaviszem.
MÁRIA	<i>(Visszalép a konyasztalhoz, és a kávéfőzőből tölt egy csészébe, amit egy tálcára rak, mellé teszi a tejszínt a cukortartót, majd Roland elé helyezi az egészet)</i> Parancsolj.	KLÁRI	Még csak ez hiányzott. Itt a Karácsony.
		MÁRIA	Azt töltsé csak a férjével a diliházban.
		KLÁRI	Hol van?
ROLAND	Köszönöm. De hónap végén elszámolunk, mert csak szállás szolgáltatásról volt szó, és nem teljes panzióról.	MÁRIA	<i>(Int a fejével)</i> A hálóban, alszik... És most tudod mi következik, nappal alszik, éjjel meg majd bolyong széltében-hosszában.
MÁRIA	Te tényleg számolni akarsz velem.	KLÁRI	Képzeld el, rányit Rolandra, és előadást tart neki a monarchiáról. Hát, ezt nem engedhetjük meg... Roland tudja?
ROLAND	Igen. <i>(Felugrik, összeszedi a rajzait, mappába rendezi)</i> Na, mennem kell.		
MÁRIA	Mikor jössz? Finom vacsorával várlak.	MÁRIA	Hajaj! Ő volt itthon, amikor megérkezett.
ROLAND	<i>(Indul kifelé)</i> Látom, el akarsz üldözni.		
MÁRIA	Szó sincs róla. Éppen ellenkezőleg, szeretnélek megtartani.	KLÁRI	Gondolod, hogy látta rajta, hogy...
		MÁRIA	Nyilván.

KLÁRI Na, ez szép. Azt gondolhatja, hogy mi egy dilis család vagyunk, hogy előbb utóbb mindenki terhelt lesz. Ami már egy kicsit igaz is.

MÁRIA Ilyet még viccből se mondj. Nagyanyád a tőzsdei bukta miatt zavarodott meg, nem genetikai okai voltak.

KLÁRI Szeretnéd hinni, ugye? Tudod manapság sok embert ér hasonló sokkhatás mégsem mennek rá szellemileg.

MÁRIA Ez így nem igaz.

KLÁRI Te mondtad nem, hogy a te nagypapád is öregségére agylágyulást kapott, nem?

MÁRIA Ő az első világháborúba szerzett olyan idegi, lelki sérüléseket, amelyek később jöttek ki rajta.

KLÁRI Időzített sokk? Nem, anya. Mi egy terhelt család vagyunk. Csak remélni merem, hogy az apám génjeit örököltem és nem a tiéteket.

MÁRIA Szentelen és aljas vagy. Már megint az apád, mindig csak az apád. *(Felemeli a hangját)* Én persze egy nagy senki vagyok.

KLÁRI *(Ő is hangoskodik)* Nem erről beszéltünk.

MÁRIA *(Kiabál)* Imádd csak az apádat, de elárulok neked most végre valamit, ezt emészd meg. Kardos Lajos nem is az édesapád.

KLÁRI Mit beszélsz itt össze-vissza? Te is megbolondultál?

MÁRIA Még egyszer mondom: Kardos Lajos nem a biológiai apád.

KLÁRI Ezt most csak azért vágod a fejemhez, hogy bántsz.

MÁRIA Kardos terméketlen volt. Kellott szereznem egy donort...

KLÁRI *(Felkiált)* És megcsaltad apámat?

MÁRIA Nem csaltam meg. Csak szereztem anyagot, hogy megtermékenyüljek, hogy te megszülethess.

KLÁRI *(Kiabál)* Nem hiszem el. Hazudsz.

MÁRIA Már pedig be tudom bizonyítani. Akarod látni a hivatalos okiratot?

KLÁRI Akarom.

MÁRIA *(Berohan a hálószobába, és kis dobozzal tér vissza, leteszi az asztalra, keresgél benne, majd előhúzza egy okiratot)* Tessék! Felolvassam?

KLÁRI *(Odarohan, kikapja anyja kezéből a papírt és olvassa. Lassan sétál a kanapé felé és lerogy rá, az okiratot leejti a dohányzó asztalra)* Téged a születéssel elveszítettelek, mert soha sem szeretted, most elvetted tőlem az apámat is. *(Sírni kezd)*

MÁRIA Nem igaz, hogy nem szeretted, csak ahogy apáddal megromlott a viszonyunk téged szisztematikusan ellenem fordított. Ő soha nem fegyelmezett, csak babusgatott, ajándékokkal halmozott el. Nagyon akaratos kislány voltál, egyedül én neveltelek, nekem jutott az a kellemetlen kötelesség, hogy rászorítsalak a tanulásra, hogy eltiltsalak az alkoholtól, a drogozástól, a hozzád nem illő, linkóci fiúktól.

KLÁRI *(Halkan, kimerően)* Ki az apám? Mondd meg, ki az igazi apám?

MÁRIA Nem tudom.

KLÁRI Mi az, hogy nem tudod? Csak lefeküdtél valakivel. Vagy eljátszod a bibliai Mária szindrómát? Kenjük a Szent Lélekre? Mesterséges megtermékenyítéssel történt.

KLÁRI És becsaptad apám... Kardost.

MÁRIA Nem tehettem mást. Nem lehetett elmondani neki, hogy ő miatta nem lehet és mondtam már, hogy talán meg

	is ölt volna, ha ilyet ki merek ejteni a számon. Így viszont megkapta azt, amire nagyon vágyott, egy aranyos, szép gyűgőgő kisgyereket.	KLÁRI	Te azt elhitted, hogy aki pénzért anyagot ad, az lehet jó szituált? Az lehet intelligens?
KLÁRI	Hazudtál, és becsaptál egy embert, elhitetted vele, hogy született egy kislánya. Hagytad, hogy sajátjaként dédelgesse. Hülyét csináltál belőle.	MÁRIA	<i>(Folytatja)</i> ...Képzőművészeti Főiskolát végzett, egészségügyi adatai rendben voltak, a családban nem volt cukorbeteg, magas vérnyomás és rákos megbetegedés.
MÁRIA	Nem. Én boldoggá tettem. Ezt mondják egyes hazugságnak, amikor...	KLÁRI	<i>(Felemelt hangon)</i> Megnyugtató. És ha az ő fiával ismerkedem meg valahol és megszeretjük egymást? Ebbe is belegondoltál? (Hallgatás után, halkabban) Tényleg nem lehet megtudni ki is ő valójában?
KLÁRI	<i>(Rákiált)</i> Tudom mi a kegyes hazugság, hisz ez a mi családunkban erkölcsi alaptörvény. Kifelé mutatjuk, hogy jól élünk, szépen vagyunk, szeretjük egymást, hadd irigyeljenek bennünket, közben veszekszünk, hazudunk, csalunk, és bájosan mosolygunk hozzá.	MÁRIA	<i>(A dobozból elővesz egy másik okiratot)</i> Tessék, itt van. Alá kellett írnom, hogy soha nem keresem a donort. <i>(Odamegy a kanapéhoz, ő is leül, és átadja az okiratot)</i>
MÁRIA	Hát jó, ítélj el. Hidd és mondd, hogy hazug voltam, aljas voltam, ha ettől emelkedett lesz a lelked. <i>(Megáll)</i> De valamit ne felejts el. Ha én akkor nem teszem meg, te most nem lennél.	KLÁRI	<i>(Átveszi és olvassa)</i> Hm. És neki sem hiányzom? Van egy lánya, állítólag csinos, egyetemre jár, talán hamarosan férjhez megy, gyerekei lesznek, és nem kíváncsi rám, nem kíváncsi a jövődő unokáira?
KLÁRI	Akkor talán egy másik, egy normális családba születtem volna.	MÁRIA	Nem is tudja, hogy létezel.
MÁRIA	Nem várom el, hogy megérts. Beléd nevelték, hogy velem ellenkezni kell, beléd sulykolták hogy én vagyok a kegyetlen, a rossz, <i>(Kiabál)</i> hát csak öntsd ki a mérgeid rám, elbírom, még elbírom, de meddig?	KLÁRI	Azt akarom, hogy tudjon rólam. A szemébe akarok nézni.
KLÁRI	Úgy választottál nekem apát, hogy azt sem tudad kicsoda az illető? <i>(Kiabál)</i> Lehet, hogy alkoholista, lehet hogy drogos, lehet, hogy egy hazug, képmutató alak, aki még egy középiskolát sem tudott elvégezni, csak egyet tudott pénzért anyagot adni, hogy aztán pálinkát vehessen az árából.	MÁRIA	Lehetetlen.
MÁRIA	Az intézet garantálta, hogy jó szituált, intelligens családból származik...	KLÁRI	Miért?
		MÁRIA	Lehet, hogy családja van. Feleség, gyerekek, gondolod, hogy korrekt lenne belegázolni az életükbe, és felzaklatni őket?
		KLÁRI	Tudta, hogy mit vállal, nem?
		MÁRIA	Csak azt vállalta, hogy segít egy rászoruló nőnek. Én pedig azt, hogy soha nem keresem.
		KLÁRI	Én semmit sem vállaltam, tehát én kereshetem.

MÁRIA Azt gondolom, hogy az én ígéretem téged is kötelez.

KLÁRI *(Felemeli a hangját)* Nem érdekel. Meg akarom keresni. Honnét kaptad az ondot?

MÁRIA A rendszerváltozás után privatizálták azt az intézetet, egy német vette meg, hogy megvannak-e a korábbi dokumentumot nem tudom.

KLÁRI Én utána járok, felkutatom.

MÁRIA Ahogy gondolod, de tartok tőle, hogy...

KLÁRI Tudom, mondtad. Inkább arról beszélj, még mire számíthatok? Milyen titkok lappangnak még ebben a szerencsétlen családban? Essünk túl rajta. Mondd el, ha van még valami, mert még egy ilyen traumát nem bírok elviselni. Ugye az nem derülhet ki, hogy te sem vagy az anyám?

MÁRIA Ugyan kislányom. Nincs már semmi más. *(Szeretetteljes hangon)* Klárikám. *(Odahúzódik a lányához)* Már csak mi maradtunk egymásnak. Gyere, szeretnék megölelni. Szeretném, ha megbékélnék egymással.

KLÁRI Ne, anya. Most rántottad ki alólam az utolsó téglát. Nem látod, hogy fuldoklom? *(Kiszabadul anyja karjaiból, és felugrik)* Nekem most idő kell, hogy megtudjam ki is vagyok, miért vagyok, mi végre vagyok... Az is lehet, hogy nem is létezem? *(Indul fel az emeletre)*

MÁRIA *(Szomorúan néz utána, és halkán mondja)* Ne haragudj. Én nem ezt akartam... Én nem szerettem volna semmi rosszat...

SZABÓNÉ *(Megjelenik a hálószoba ajtajában)* Ma este fogadást adok a hercegnő tiszteletére, itt lesz a bíboros úr, a miniszter úr és az ezredes is. Készítsék elő a szalont... Hol van Hyppolit? Kerítsék elő, meg akarom beszélni vele az ülésrendet és a menüsört.

9. jelenet

(Az előző színen, egy hatalmas karácsonyfa áll a nappali jobb oldalán. Klári díszíti, Roland dolgozik a konyha asztalon. A kijárat előtt Szabóné két nagy bőröndje)

MÁRIA *(Jön ki a hálószobából kézen fogva vezetve Szabónét)* Jöjjön anyám, sietnünk kell.

SZABÓNÉ *(Meglátja Rolandot)* Hyppolit, bujkál előlem. Jöjjön velünk, én nem mondtam fel magának. Szükségem van rá.

MÁRIA Hyppolit marad. Ő az én lakajom. *(Az ajtónál megfogja a bőrönd fogantyúját)*

SZABÓNÉ Elvetted tőlem.

MÁRIA Nem, ő az enyém. Én vettem fel. *(Klárihoz fordul)* Kislányom, kiségitenéd hozni a másik bőröndöt.

KLÁRI *(Kelletlenül feláll, és a bőröndöt kicipeli, majd hamarosan visszamegy a karácsonyfához, és tovább díszít)* Szörnyű, hogy neked még karácsony szent este délutánján is dolgoznod kell.

ROLAND Ez egy ilyen szakma, és egy ilyen világ. Ha van megrendelés, akkor az mindenek előtt, és mindenek felett áll.

KLÁRI Ha ez így van, nem is akarok építész lenni.

ROLAND Nem kötelező. De egyébként nézz körül, manapság sehol sem adják könnyen a megélhetést.

KLÁRI *(Feláll és odamegy Rolandhoz)* Szeretnék valamit kérdezni tőled.

ROLAND Igen.

KLÁRI Te hogyan dolgoznád fel magadban azt, ha az egyik-napról a másikra kiderülne, hogy az édesapád, nem is az édesapád, hanem csak a nevelőapád volt.

ROLAND Nézd, engem négy éves koromtól nevelőszülők neveltek. Tehát ez a

	kérdés nálam így nem merülhet fel. De nézd, ha nálad kiderült, hogy az illető csak nevelőapád volt, de szeretted, ő is szeretett, tisztelted, felnéztél rá, akkor nincs jelentősége. Akkor ő az édesapád.	KLÁRI	Én is így gondolom, de anyámnak nincs hozzá türelme.
KLÁRI	Soha sem zavart az, hogy tudtad az igazat?	ROLAND	Arra nem gondol, hogy ő is megöregszik majd, és ha te azt látod, hogy a nagyt, ha már nem teljesen tiszta be kell dugni mielőbb egy intézetbe, te is ezt teszed majd.
ROLAND	Eleinte furcsa volt, de nagyon kedvesek, aranyosak voltak, sőt később úgy elhalmoztak szeretettel, hogy szinte már fuldokoltam. Ők az én igazi szüleim.	KLÁRI	Ilyet soha nem tennék.
KLÁRI	Én nemrég tudtam meg az igazságot, és ki vagyok fordulva magamból.	ROLAND	Amilyen a kapcsolatokat, én erre nem vennék mérget.
ROLAND	Lassan majd feldolgozod. Gondolj a szép pillanatokra.	KLÁRI	Kösz.
KLÁRI	Roland.	ROLAND	Nem akartalak megbántani, csak az életben a dolgok sajnos így működnek.
ROLAND	Igen.	KLÁRI	(Visszamegy a fához) Mindig is úgy utáltam a fadísztitét.
KLÁRI	Huszonnyolcadikán lesz egy elő szilveszter az egyik évfolyamtársamnál. Vagy harmincan leszünk. Eljössz velem?	ROLAND	Ez nagyon sokat elárul rólatok.
ROLAND	Jaj, Klári. Én kinőttem már ez efféle tinédzseres házibulikból...	KLÁRI	Miért?
KLÁRI	Roland, ne játszd huszonhat évesen az öregembert... Jól van, értem. Nem is a buli zavar, hanem velem nem szeretnél mutatkozni. Nem akarok tőled semmit, nyugodj meg.	ROLAND	Én imádtam díszíteni, mert tudtam, hogy utána csodálatos pillanatok következnek. Nekem a szent este mindig az év legmeghittebb családi ünnepe volt.
ROLAND	Egyébként is megállapodtunk, hogy a bátyád leszek. Amellett pedig nem vagyok sem jó társaság, sem jó partner, és főleg nem jó táncos.	KLÁRI	Igazad van. Nálunk ez nem így működött. A szüleim rendszerint szent este is veszekedtek.
KLÁRI	Ugye még mindig nem vagy túl a szakításon?	ROLAND	Nem mondd?
ROLAND	Mondjuk így.	KLÁRI	De. Egyébként anyám nagy dilemmában volt, hogy milyen ajándékot vegyen neked.
KLÁRI	Sajnálom.	ROLAND	Semmit. Csak valami jelképes dolgot.
ROLAND	Te hogy látod, nem illett volna a nagymamát szent este itt tartani, családi körben?	KLÁRI	Például?
		ROLAND	Egy negyven centis műanyag vonalzót a papírboltból. Az mindig kell. Örökké belevágok a szikével. Meg koh-i-noor cseh grafit ceruzát, kettő B-st, ebből lehet kettőt is.
		KLÁRI	Imádom a humorodat.

ROLAND	Én is. Ezért vagyok harmóniában önmagammal.	KLÁRI	Megvan a tettes?
KLÁRI	És másokkal hogy állsz? Szerinted, lehet anyámmal élni?	BARTA	Mindent a maga idejében.
ROLAND	Ezt gyakoroljuk, nem? Te is, én is.	KLÁRI	<i>(Rolandhoz fordul)</i> Hol is hagytuk abba?
KLÁRI	Szerintem az öreglány beléd van esve.	ROLAND	Hogy A mennyből az angyallal indítunk, aztán jön a Szentséges éj, majd az ajándékok elmélyült bontogatása következik.
ROLAND	Ez csacsóság.	KLÁRI	<i>(Suttogva mondja)</i> Igazad van, kussoljunk. Az öreg szimat csupa fül. <i>(Hangosan mondja)</i> Százados úr, hol tölti a karácsonyt?
KLÁRI	Tudod, amikor feltűnt, hogy liheg érted eldöntöttem, hogy én is beindulok. Csak azért, hogy bosszantsam.	BARTA	Hol, hát otthon.
KLÁRI	Csak azért?	KLÁRI	Merthogy tavaly ügyeletes volt.
KLÁRI	Na jó, nem, csak azért. Nézd, nagyon tetszel. Egy ideális férfi vagy.	BARTA	Újabban nem adok ügyeletet. Jön a két fiam a családjával. Mindkét gyerek kap egy-egy szürke inget, és egy-egy csomag zsebkendőt.
ROLAND	Ideális albérlő.	KLÁRI	Papír zsebkendőt?
KLÁRI	De te nem voltál partner. Pedig mekkora poén lett volna.	BARTA	Ruha zsebkendőt.
ROLAND	Neked. Nézd, én érzékeltem ezt a kettős nyomulást, de nem szerettem volna benneteket összeugratni. Így is éppen eléggé egymásnak feszültök.	KLÁRI	De hiszen ma már mindenki papír zsebkendőt használ.
BARTA	<i>(Bejön a kezében két keretezett képet hoz)</i> Jó napot. Marika van?	BARTA	A mi családunkban nem. Nagy hiba lenne feladni a régi, jó hagyományokat.
KLÁRI	Jó napot százados úr. A nagymamát vitte vissza, az intézetbe, hamarosan itthon lesz. Foglaljon helyet.	KLÁRI	És mit kapnak az unokák?
BARTA	Itthon volt a méltóságos asszony? <i>(Leül a kanapéra, a két képet neki támasztja a fotel oldalának)</i>	BARTA	A lányok egy-egy pislogó babát, a fiúk egy-egy lendkerekes autót, és tíz-tíz szem szaloncukrot.
KLÁRI	Igen. Átmenetileg.	MÁRIA	<i>(Bejön)</i> Na, ezen is túl vagyok. <i>(Észre veszi a századost)</i> Á, százados úr. Csak nem valami jó hírt hozott ezen a csodálatos napon?
BARTA	De sajnálom, hogy nem találkoztunk.	BARTA	<i>(Feláll)</i> Jót is, rosszat is.
KLÁRI	Megvannak a képek?	MÁRIA	Essünk túl a jón.
BARTA	Ne haragudjon, csak a tulajdonosnak referálhatok.		<i>(Klári és Roland figyelni a történéseket)</i>

BARTA Kedves Mária, ahogy ígértem, az ellopott képek megkerültek. *(Felemeli a két képet)* Ezennel átadom.

MÁRIA *(Átveszi a két képet, alaposan megnézi mindkettőt)* Igen, ezek azok. Jaj, nagyon köszönöm.

BARTA Sajnos két rossz hírt is hoztam.

MÁRIA Igen. *(Leül és nézi a tájképet)*

BARTA A tettes Klárika korábbi udvarlója volt, bizonyos Lakatos Elek.

KLÁRI Az a kis szemét. Megfojtom.

BARTA Kedves Mária, kénytelen vagyok a legkellemetlenebb hírt is önre zúdítani.

MÁRIA Ne kíméljen.

BARTA Kérem, legyen erős. Ezek a festmények gyenge másolatok.

MÁRIA *(Alig fogja fel)* Hogy mondta?

BARTA A két kép nem eredeti.

MÁRIA Hogyan, hiszen több gyűjteményes kiállításra is...

BARTA A férje tíz éve eladta a képeket, de előtte készíttetett róluk másolatokat egy helyi, névtelen festővel.

MÁRIA Ezt maga honnét veszi?

BARTA A galériában is nyomoztunk, számítottunk arra, hogy esetleg a tettes felkínálja a képeket megvételre. A főnök akkor emlékezett, hogy ő ezeket már egyszer megvásárolta.

MÁRIA *(Felugrik és Rippl-Rónai képhez siet)* Lehet, hogy ez is hamis?

BARTA A galéria főnöke három képről beszélt, és említett egy Rippl-Rónait is.

MÁRIA *(Visszatámasztja a kezét a kanapéhoz és lerogy)* Tíz éve? Akkor vett lakást a szeretőjének... *(Kiabál)* Kifosztott

minket, és odaadta azt az értékes vagyont egy repedtsarkú senkinek. Uram isten, micsoda egy szemét alak volt.

BARTA Kedves Mária. Fogadja őszinte sajnálatomat.

MÁRIA Ezekből szerettem volna Klárinak venni egy lakást, ha majd férjhez megy. Micsoda szerencse, hogy most derült ki és nem akkor, amikor ide hívom a galéria becsüsét.

BARTA *(Elővesz egy papírt a zsebéből)* Kérem, itt írja alá, hogy átvette az ellopott tárgyakat. *(Leteszi a dohányzó asztalra a papírt)*

MÁRIA Köszönöm százados úr, hogy megtalálta. Bár, jobb lett volna, ha nem kerülnek elő, úgy legalább abban a tudatban élnék, hogy volt egykor három értékes festményem. *(Aláírja a papírt)*

KLÁRI És mi lesz a kis girnyóval?

BARTA Kivel, kérem?

KLÁRI A tolvajjal?

BARTA Szabálysértési eljárást kezdeményezünk ellene, mivel a képek valós értéke nem éri el a tízezer forintot.

10. jelenet

(Az előző helyszínen. Félhomály, a teljesen feldíszített karácsonyfán égnek a gyertyák, az ellopott képek a helyükre kerültek)

MÁRIA *(Bejön, több csomagot hoz az ölében, elhelyezi őket a fa alá, majd kimegy)*

ROLAND *(Lejön a lépcsőn, csomagokat hoz és elhelyezi a fa alatt, majd visszamegy az emeletre)*

KLÁRI *(A lépcső tetejéről kiles, majd lesiet a nappaliba, csomagokat helyez el a fa alatt)*

MÁRIA *(Kintről szól a hangja)* Aki bújt, aki nem a Jézuska megérkezett.

	<i>(Magszóal a csengő, majd felcsendül a Mennyből az angyal c. karácsonyi dal, kórus feldolgozásban)</i>	KLÁRI	Anya, nem gondolod, hogy ez egy kicsit túl bizalmas ajándék?
	<i>(Belép, hosszú, bokáig érő elegáns ruhában, kisminkelve, új szép frizurával. Ujján, karján, nyakán és a fülében arany ékszerek, a karácsonyfához megy és meggyújt több csillagszórót) Gyerekek.</i>	MÁRIA	Nem bizalmas, inkább praktikus.
KLÁRI	<i>(Lezser, hétköznapi öltözetben megáll a lépcső tetején és tágra nyílt szemmel nézi a fát). Az anyja. (Lassan lépeget lefelé)</i>	ROLAND	<i>(Leteszi földre, és ismét lehajol) Ejnye, elkényeztetnek engem a hölgyek. (Felemel egy még kisebb csomagot, kibontja, egy szép körzőkészlet, vonalzó és sárga ceruzák jönnek elő). Nagyszerű. Kitalálom, Klári, ezt tőled kaptam. Hogy találtad ki, hogy szétesett a körzőkészletem?</i>
ROLAND	<i>(Elegáns öltönyben, színes inggel, nyakkendővel megáll fent) Igazán gyönyörű. (Majd lassan lépegetve jön lefelé.)</i>	KLÁRI	Láttam az asztalodon, hogy romokban hever.
	<i>(Klári és Roland megállnak a fa mellett)</i>	ROLAND	Köszönöm.
MÁRIA	Kislányom, igazán felvehettél volna valami alkalmi ruhát.	KLÁRI	<i>(A nyakába csimpaszkodik és két oldalról szenvedélyesen megcsókolja Rolandot, ő is visszacsókol)</i>
KLÁRI	Jó, lehet. Te viszont túl öltöztet magad, nem gondolod?	MÁRIA	Klári. Óvatosan, megrándulhat Roland nyaka. Na, fejezd be a bohóckodást... Te jössz. <i>(Mutat a csomagokra)</i>
MÁRIA	Ez szemlélet kérdése... Na, először bontsa ki a vendég az ajándékát. Roland.	KLÁRI	<i>(Elengedi Roland nyakát, lehajol a fa alá és felvesz egy csomagot, kibontja. Egy szép, értékes könyvet tart a kezében) Csecsemőkortól az ifjú korig, alcím: Hogyan neveljük korszerűen gyermekünket. Ezt gondolom tőled kaptam anya, köszönöm. (Odalép hozzá, arcához hajol, és levegőbe puszil. Leteszi és egy újabb csomagot emel fel, kibontja.)</i>
ROLAND	<i>(Odalép egy csomaghoz /Rá van írva a neve/ és kibontja. Egy elegáns ing és egy nyakkendő kerül elő, méregeti) Szép. Igazán szép és ízléses.</i>		Jé, egy márkás parfüm. Nina Ricci, imádni fogom. Roland, ugye te voltál ez a nagyvonalú Jézuska? <i>(Nyakába ugrik és megcsókolja.)</i>
MÁRIA	<i>(Kiveszi Roland kezéből az inget és csomagolt formában Roland elé teszi, majd ráigazítja a nyakkendőt is) Jól gondoltam ugye, hogy passzol hozzád ez a szín, és a nyakkendő is. Illik a szemedhez. Igaz, Klári?</i>	MÁRIA	Én jövök, ha jól látom. <i>(Lehajol, felvesz egy kis csomagot, kibontja)</i>
KLÁRI	Ja.		Á, a kedvencem Mozart kugeln. A kézírásodból látom, kislányom hogy te leptél meg vele? <i>(Odahajol hozzá és formális puszit ad).</i> Ó, hát még valami vár rám. <i>(Lehajol, egy kis szögletes csomagot elem fel, kibontja.)</i> Parfüm. Nina Ricci. Mindig is szerettem ezt a márkát. Köszönöm, Roland. <i>(Átöleli és arcon csókolja)</i> Mindjárt ki is próbálom. <i>(Nyakára és füle mögé fúj belőle)</i>
ROLAND	Köszönöm. <i>(Megöleli és levegőbe cuppantva csókot ad Máriának, aki átkulcsolja a férfi nyakát, arcon csókolja és egy kicsit mintha tovább is csimpaszkodna belé. Amint teheti Roland kiszabadul az öleléséből, és lehajol.)</i> Ó, hát még van itt valami. <i>(Felemel egy kisebb csomagot, kibontja, három alsónadrág kerül elő. Elneveti magát).</i> Hoppá, ez kedves.		

KLÁRI	(<i>Ő is magára fúj a parfümből</i>)	MÁRIA	Becsukja az albumot. Ez nagyon kegyetlen dolog volt, nem gondolod. Éppen karácsony este előjönni ezzel.
ROLAND	Nos, nincs már senkinek, semmi további ajándéka a fa alatt?	ROLAND	Az is kegyetlen dolog volt, amikor közölték velem, hogy többé nem láthatlak.
MÁRIA	(<i>Lehajol, néződik</i>) Nem látok semmit.	MÁRIA	És most mit akarsz tőlem?
ROLAND	Úgy látszik túlságosan hátulra tettem. (<i>Lehajol és két mappaszerű csomagot húz elő a fa alól, egyiket Máriának, másikat Klárinak adja át</i>).	ROLAND	Csak hallani szeretném, hogy hogyan tudtál olyan könnyen, kemény szívvel eldobni magadtól?
MÁRIA	De Roland, túlzásokba esel? Nem kellett volna.	MÁRIA	Vannak az életben helyzetek, amikor válaszút előtt állunk és az ember tudja, hogy nincs jó döntés. (<i>Elsírja magát</i>) Iszonyú nehéz volt. Azt hittem belehalok.
ROLAND	Menjünk, üljünk le, és nyugodtan bontsátok ki. (<i>Mindhárman átsétálnak az üllögarnitúrához, leülnek, és a két nő bontogatja a csomagot</i>)	ROLAND	És később sem érezted, hogy meg kell keresned a kisfiadat?
MÁRIA	Egy fotóalbum. (<i>Kinyitja</i>) Egy kisfiú képei. Mi ez Roland?	MÁRIA	De. Csak szépen, lassan belesodródtam egy új, ígéretes élet lehetőségébe, és onnét már nem volt visszaút.
ROLAND	Csak lapozgasd át.	ROLAND	Amikor rendeződtek a dolgaid miért nem vettél magadhoz?
MÁRIA	Nagyon szép kis gyerek... Ez te lennél?	MÁRIA	Amikor összejöttünk, Kardosnak nem mertem bevallani, hogy van egy kisfiam. Elhatároztam, hogy előbb-utóbb elmondom neki, de mindig csak halogattam. Aztán később már egyre inkább nem volt alkalmas az időpont. Gyáva voltam, féltem, hogy elhagy, ha kiderül.
ROLAND	Igen. Én vagyok.	ROLAND	De legalább egy kicsit is szenvedtél miattam?
MÁRIA	Nagyon személyes ajándék, de miért kaptam?	MÁRIA	(<i>Törölgeti a szemét</i>) Hidd el, én nagyon megszenvedtem, hogy lemondtam rólad. Éjszakánként rendszeresen felriadtam és gyötört a lelkiismeret-furdalás. Voltak kegyetlen átvirrasztott álmatlan éjszakáim. Hosszú ideig nyugtatókon éltem. Az első év volt nagyon kegyetlen.
ROLAND	Kedves Mária. Neked kiesett az éltedből valami, amiről nem tudtál, nem is akartál tudni. Szerettem volna, ha látod, hogy az a kisgyerek, akit négy évesen eldobtál magadtól, az mégiscsak felnőtt, ember lett belőle, talán nem is értéktelen ember, mert mások, idegenek befogadták, megszerették és elhalmozták minden jóval, és főleg megtanították szeretni.		
KLÁRI	Úristen, te a bátyám vagy?		
ROLAND	Igen.		
KLÁRI	Mégsem veszítettelek el. (<i>Oda ugrik, megöleli, majd visszaül</i>)		

ROLAND	Csak az első év? Én tíz évig nem tudtam kiheverni, azt hogy elhagytál.	ROLAND	Én Sasvári István, súlyos daganatos beteg kérem, hogy bármi módon, de valaki segítsen meghalni. Tiszta öntudattal és saját akaratomból írtam e sorokat. <i>(Felnéz)</i> És mi történt ez után.
MÁRIA	<i>(Tenyerébe temeti az arcát és sír)</i> Jó, igazad van, büntess, hadd szenvedjek meg érte még egyszer, (ordítva) aztán még tízszer, aztán százszor, ezerszer...	MÁRIA	Megmutattam az orvosnak, aki ki kelt magából és azt mondta, hogy az eutanáziát tiltja törvény, és ő sem ért vele egyet, így aztán semmit nem tehet.
ROLAND	Áruld el, hogyan halt meg az apám?	ROLAND	Mások szerint te elcsábítottad az orvost, aki ezután beadta a sokszoros adag morfiomot.
MÁRIA	Daganatos beteg volt, és egyik napról a másikra elment.	MÁRIA	Ki mondott ilyen örültséget? Egyébként is az orvos hatvan éves vén trotli volt.
ROLAND	Úgy tudom, a végén már rendszeresen kapott morfiomot?	ROLAND	A keresztanyám mondta.
MÁRIA	Igen.	MÁRIA	A keresztanyád, aki a részeges férje miatt irigykedett az én látszat boldogságomra, és ahogy telt az idő egyre inkább másképpen emlékezett a történetekre... Nézd csak meg, hogy ki volt az egyik tanú az előbbi okiraton? Ugye látod, hogy ő is aláírta, tehát egyetértett azzal, hogy apádnak meg kellene adni a méltó halál lehetőségét.
ROLAND	A kórházban ápolták, kapta a szokásos gyógyszer és fájdalomcsillapító adagot. Tűrhetően volt, amikor te kierőszakoltad, hogy haza vihesd.	ROLAND	Úgy tudom a boncolás kimutatta a morfiom túladagolást, és mégsem indult eljárás.
MÁRIA	Ő akart haza jönni. Könyörgött, hogy vigyem haza. Azt akarta, hogy csak én legyek mellette, ha bekövetkezik.	MÁRIA	Ez sem igaz. Azt állapították meg, hogy apád szervezete végzetes mértékben legyengült, közben egyre kevésbé hatott a szer, és a fájdalom csillapításához szükségszerűen beadott, egyre nagyobb adagot a szervezete már nem tudta elviselni.
ROLAND	Haza vitted és néhány nap múlva meghalt.	ROLAND	Tehát az orvos mégiscsak teljesítette a kívánságodat.
MÁRIA	Az utolsó kívánságát megkapta tőlem.	MÁRIA	Apád kívánságát. Egyébként pedig nem tudom, hogy az orvos tényleg tett-e valamit, vagy csak a körülmények hozták így, mert vele erről többet nem beszélünk.
ROLAND	Alig hogy haza vitted, és rá három napra elhunyt?	ROLAND	Őrület. Mi derül még ki erről a szerencsétlen családról?
MÁRIA	Mondd, te láttál már daganatos beteget a végstádiumában?	MÁRIA	
ROLAND	Hála istennek, nem.	KLÁRI	
MÁRIA	Őrjítő fájdalom gyötri, már egyre nagyobb adag morfiom kell, és egyre kevésbé segít... És már könyörög szóval, a szemével és minden mozdulatával, hogy valaki váltsa meg az egész testét átjáró fájdalomtól.		
ROLAND	És akkor megöltétek.		
MÁRIA	Ő akarta, hogy valami történjék. <i>(Bemegy a hálószobába és kihozza a kis dobozát, kivesz belőle egy papírt)</i> Tessék olvasd.		

MÁRIA	Szóval ezért jöttél ide, ezért épültél be a családukba, hogy karácsony este mindezt a fejemre olvasd? Remélem végletekig kiélhetted szadista hajlamodat.	MÁRIA	<i>(Felnéz, megtörli a szemét)</i> Tudtam, hogy nevelőszülőkhöz kerültél, azt is, hogy nagyon rendes családhoz. Az örökbe adáskor alá kellett írnom egy papírt, hogy nem kereshetlek, ezt be kellett tartanom. Ennek ellenére, amikor iskolába mentél, az első évben többször elsétáltam az épület elé és meglestelek. Jó volt látni, hogy szépen öltöztetett, nett kisgyerek vagy, aki kiegyensúlyozott, és vidám... Azt kérdezted, mi volt az a pillanat? Amikor Klárka megszületett. Attól kezdve minden idegzálammal és szeretetemmel rá koncentráltam. Ő adta meg a gyógyulást.
ROLAND	Nem bántani akartalak, csak szerettem volna megtudni, hogy egy művelt, elfogadható egzisztenciával rendelkező nő hogy volt képes olyan könnyen lemondani az aranyos, egészséges négy éves kisláról.	ROLAND	Na jó, a küldetésnek vége. Már összeköltöttem a szobámban a dolgaimat, és elmegyek. Szeretném ezt az estét a menyasszonyommal kettesben, kölcsönös szeretetben befejezni. Azt hiszem, ezután a nap után a karácsony esték sem leszek már ugyan olyanok, mint eddig. Valami nagyon szétesett bennem. <i>(Indul föl az emeletre, felmegy).</i>
MÁRIA	Hát most megtudtad. Megtudtad, hogy az anyád egy szörnyeteg, alávalóbb az utolsó kóbor kutyánál is, mert az legalább nem dobja el magától a kölykét, igaz?		<i>(A két nő hosszan hallgat)</i>
ROLAND	Nem ítélni akartam, nem az én dolgom.	MÁRIA	Mondj már valamit.
MÁRIA	Dehogyan nem. Úgy jöttél ide, hogy most visszafizetek mindent annak a kegyetlen boszorkánynak. Sikered úgy megaláznod, hogy legszívesebben eldobnám magamtól az életet. Ugye most nagyon elégedett vagy? A lelked az égig emelkedett, mert ítélezhetted felettem? Egyszer majd te is rájössz, hogy nincs abszolút igazság. Az igazságnak száz arca van.	KLÁRI	Mit. Mi a francot lehet ezek után mondani, hogy ne bántsalak, ne kínozzalak, és ne rúgjak beléd?
ROLAND	Megdöbbenek, hogy mennyire nem egy hullámhosszon vagyunk.	MÁRIA	Rúgj belém, csak mondj valamit.
MÁRIA	Csodálkozol? Nem én neveltelek, nem vagyok az anyád.		<i>(Hosszan hallhatnak)</i>
ROLAND	<i>(Mária előtt megáll)</i> Nézz a szemembe. Még egyet mondj meg nekem, mikor volt az a pillanat, amikor többé már nem jelent meg előtted annak a kis, szőke hajú, kékszemű kisgyermeknek a szomorú arca?	KLÁRI	Úristen. Mennyire nem ismertelek.
MÁRIA	Még tovább akarsz kínozni. Rendben van. Vágj belém késeket. <i>(Sír)</i>	MÁRIA	Mindenkinek, az élete során vannak titkai, amikről soha nem akar beszélni. Csak ezek többnyire nem derülnek ki.
ROLAND	Na jó, másképp kérdezem. Mikor jutottál túl ezen az egészen?	ROLAND	<i>(Lejön a két bőrönddel, és megáll a szoba közepén)</i> Tisztázni szerettem volna valami nagyon fontosat, és arra jutottam, egyre nagyobb bennem a zavarodottság.

KLÁRI Ugye segítesz a szakdolgozatom megírásában?

ROLAND Megbeszéltük. Bármikor felhívhatsz kishúgom.

MÁRIA Láthatlak még?

ROLAND Most elmegyek. Kell egy pár hét, hogy leülepedjenek bennem a dolgok.

MÁRIA Nagyon utálsz, ugye?

ROLAND Nem. Nézd, egymásnak feszülő gondolatok kavarnak bennem, és egy szörnyű, szokatlan, felemás érzés, amivel most nem tudok mit kezdeni. (Tipródik, mintha szeretne még valamit mondani, de nem szólal meg) Na, megyek, szervusztok. *(Felemeli a bőröndöket és kimegy)*

(A két nő hallgat)

MÁRIA *(Klárihoz fordul)* Te is elítélsz, ugye?

KLÁRI Egy percig sem tudok itt maradni. Ez a sok minden agyilag felfoghatatlan, érzelmileg kezelhetetlen. *(Felugrik és szalad fel a lépcsőn az emeletre. Eltűnik, majd jön, egy kabátot rángat magára, és egy táskát hoz a kezében)*

MÁRIA Hova akarsz menni?

KLÁRI Még nem tudom. Csak azt tudom, hogy innét el.

MÁRIA Várj. Beszéljük meg.

KLÁRI Nincs mit megbeszélünk... azaz mindent megbeszéltünk. *(Kimegy, maga mögött berántva becsapja az ajtót)*

(A fények elhalványulnak, csak a karácsonyfa és a kanapé körül világít kiemelt fénykör. Mária görnyedten, magába roskadva ül és néz maga elé. A Csendes éj zenéje felerősödik.)

Vége